

HALKIN SESESİ

5 Ağustos 1975

200 Kuruş

17

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALKIN
SİLAHLANMASINA
VE
ÖZ KAYNAKLARIMIZA
DAYANAN
MİLLİ SAVUNMA

HALK POSTASI

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI

Ben Manisa'da DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikasına üye bir fırın işçisiyim. Biz, gerçekten devrimci bir sendikaya bağlı olduğumuzu düşünüp seviniyorduk. 8 saatlik iş gününü sendika kabul ettirdi, fakat patron bizi 13-14 saat çalıştırıyor. Sendikaya gidip derdimizi söylüyoruz. Onlar da işten ayrılırken mahkemeye başvurmamızı öğütüyorlar ve kendilerinin bir şey yapamayacaklarını söylüyorlar. Ne hakkımız olan yılda 15 gün iznimizi kullanabiliyoruz, ne de çift gündelik alabiliyoruz. Sendika temsilcileri patrona yalıyorlar. Sendikalar ise ayda bir para toplamak için geliyorlar. Sendikamız sendika ağalarının elindedir. İşçi arkadaşlar kendi sendikamıza sahip çıkmalıyız. Sendika ağalarına ve revizyonist ağalara karşı etkili bir mücadele yapmalıyız. Sendika bizim sendikamız olmalıdır.

KahROLSun sendika ağaları, revizyonist ağalar.

Yaşasın işçi-köylü ittifakı.
Manisa'dan bir fırın işçisi

KAHROLSUN HER TÜRLÜ EMPERYALİZM!

Biz Diyarbakır Sümerbank Yünlü Sanayi Müessesinin Halı İplik dairesinde çalışan 70 işçiyiz. Sosyal gü-

venlikten yoksun olarak ağır hayat şartları altında yaşamamızı devam ettirmeye çalışırken, işveren ve Türk-İş Sendikası temsilcisi hemen her gün gelip bizden çok çalışmamızı, olağanüstü bir güç sarfetmemizi, aksi halde alacağımız paranın haram olacağını söylüyorlardı. Bütün bunların yanında bir ufak hata yapan veya birazcık dinlenmek isteyen arkadaşlarımız sendika temsilcisinin hakaretlerine maruz kalıyorlardı. Bizim oylarımızla seçilen sendika temsilcisi bizim değil, işverenin yanında yer alıyordu. Yine buna benzer bir olayda Türk-İş temsilcisi işverenin yanında yer alınca, tüm olarak işi bıraktık ve direnişe geçtik. Türk-İş'in gerçek işçi sendikası olmayıp bir sarı sendika olduğunu, bundan böyle sendika seçimlerinde oyuna gelmeyeceğimizi haykırarak işi bıraktık. Tüm işçilerin çıkarları aynıdır. Diğer işçi kardeşlerimizin de aynı yolu seçip sarı sendikalara paydos diyeceğine inanıyoruz.

KahROLSun işçileri aldatan sarı sendikacılar!

KahROLSun faşizm ve her türlü emperyalizm!

Yaşasın tam bağımsız Türkiye!

Diyarbakır Sümerbank Halı İplik Dairesi işçileri

İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKI KURTULUŞUMUZUN TEMELİDİR

Bizler Kartal'da ne iş çıkarsa onu yapan günlükçi işçileriz. Bazen inşaatta çalışır, bazen hamallık, bazen araba yükleme boşaltma işleri yaparız. Ama bunun karşılığı günde ancak 50-75 lira kazanabiliyoruz ve bu paranın büyük çoğunluğunu ağır işte çalıştığımız için yiyeceğe veriyoruz. Bu durumda biz ancak ayakta kalabilecek bir hayat sürüyoruz. Bunun yanında ne bir sendikamız, ne de bir derneğimiz var.

Peki biz bu durumda ne yapacağız? Nasıl yaşayacağız? Bunun yanıtını yine ben vereyim. Örgütleneceğiz, birleşeceğiz, bilinçleneceğiz. Ve biz bugün yaşıyorsak 3-5 kuruş için değil, gelecek, av-

dınlık, mutlu halk iktidarına inandığımız için, yarımların umuduna güvendiğimiz için yaşıyoruz.

Biz hiç bir zaman baskıdan, zulümden yılmadık. İnaniyoruz ki, bizim kurtuluşumuz ancak işçi-köylü birliği ile olacak.

Ekrem Köfteci
Kartal-İstanbul

Haklarımızı istedik ve...

Biz Ege'de Kalamaki'de çalışan yedi orman işçisiyiz. Sabah erken kalkıp doğru ormana gidiyoruz. Akşam 6'ya kadar 35 derece sıcak altında kanal kazıyoruz. Orman parkının temizliğini yapıyoruz. Pazar günü bile tatil yapamıyoruz. Sigortamız yok. Kaldığımız barakaların kapısı, penceresi yok. Örümcekler, böcekler içinde yatıyoruz. Karşımızda ise gelen zengin misafirler için beton bir lojman var. İçinde her türlü lüksü bulabilirsiniz. Bir buçuk saatlik yolu yürüyerek gidip ekmek alabiliyoruz. Böyle olmasına rağmen ay başında kaç para alacağımızı bilmiyoruz. Yövmiyeniz yaptığınız işe göre 40 ila 60 lira arasında dediler. Ama şimdiye kadar 60 lira alan görülmemiş.

İsteklerimiz şunlar: 8 saatlik işgünü, hafta tatilimizin tanınması, ücretlerimizin artırılması, sendika, grev hakkı, sigorta hakkı, iş güvenliği, insanca yaşayacağımız evler.

Biz ağaların, patronların ve onların devletinin haklarımızı hiç bir zaman vermeyeceğini biliyoruz. Yıllardır sırtımızdan geçinenlere dur demek için işçisi, köylüsü, bütün emekçi halkımızın birleşmesi lâzım.

Yedi Orman İşçisi
17 Temmuz 1975

...işten atıldık!

Biz Söke Orman Bölge Şefliğine bağlı Kalamaki'de çalışan üç işçiydik. Daha önce yedi arkadaş HALKIN SESİ'ne ne şartlar altında yaşadığımızı yazmıştık. Bütün gün güneş altında çalış dur. Üstelik aldığın 40 liradan 5-6 lirasını da kessinler.

Biz çalışırken başımızda Orman Memuru durur. Orman memurunun dayıbaşından farkı yoktur. Biz çalışırken o ağacın gölgesinde oturur. Oradan yok şunu yapın yok bunu yapın, şunu getir şunu götür diye emir verir. Öğle paydosunda suyunu ekmeğini bize getirir. Ama bizler işçiyiz, kimsenin usaklığını yapmayız.

Son olarak ormancı, çukuru 10 santim eğri kazdığımızı bahane ederek bağırıp çağırma başladı. Bunun üzerine biz, «Sen bize bağırmaszın» dedik, O da bize, «Siz kim oluyorsunuz, yövmiyeniz benim elimde istersem çalıştırırım» dedi. Arkadaşlardan biri, «Ben işçiyim, sen kim oluyorsun patron köpeği» dedi. Ve biz üç arkadaş o gün çalışmadık. Diğer arkadaşlar bizi desteklediler. Sabah Bölge Şefi Hasan Bey gelip «Eşyalarınızı toplayın» dedi. Oysa Hasan Bey, daha önceleri gelir bize Ecevit'in propagandasını yapardı. İşte onun halktan yana olması da bu kadar.

Bizler, angarya kabul etmediğimiz, ormancıya yağcılık yapmadığımız için işten atıldık. Bizler-ağaların, beylerin yardakçılığını yapmadığımız için işten atıldık. Bizler kurtuluşumuzun milli demokratik devrimle gerçekleşeceğine inandığımız için işten atıldık.

3 Orman İşçisi - 22 Temmuz 1975

DİVRİĞİ'NİN İŞÇİLERİ HAK ALMA MÜCADELESİNDE

Divriği'de paletleme fabrikası yapılmaktadır. Bu paletleme işinde 100 kadar işçi çalışmaktayız. Karabük Demir-Çelik İşletmeleri inşaat işvereni bizleri zorbalık ve kanunsuzlukla çalıştırmaktadır. Günde 11-12 saat çalışıyoruz. Öğle yemeği paydosumuzu vermemektedir. Günlüğümüz asgari ücretin altındadır. Haftalık iznimiz yok. Bir ayda bir izin veriyor. Bu bir ayda verilen izinle ne yapabiliriz?

Can güvenliğimiz yoktur. Özellikle kamyonlar maden taşıırken, geceleri karanlık olduğundan, aydınlatma tesisatı olmadığından her an ölümler karşı karşıyayız.

Geçen sene K. şirketine bir kaç arkadaşımız kamyonun altında kalarak can vermişler. Bu ölenlerin ailelerine ise az bir ücret ödenmektedir. Bunların sorumlusu ise

Ofset baskıya geçilmesi nedeniyle masraflar arttığından dergimizin fiyatı, gelecek sayıdan itibaren 250 kuruş olacaktır. Okuyucularımıza duyuruyoruz.

HALKIN SESİ

paletleme tesisleri işverendir.

Sendika hürriyetimiz yoktur. Geçenlerde sendikalaşmak için çaba harcadık. Ama başarılı olmadık. Sendikalaşmaya önderlik eden arkadaşımızı işten attılar. Kendi kaderimizle başbaşa bırakılmışız. Ama tüm bu olanlardan sonra şunu anladık: Kişisel mücadele yerine örgütlü mücadele vermek. Ezenlere karşı ancak ve ancak örgütlü ve birlikte mücadele edebiliriz. Bizler palet fabrikasındaki inşaat işçileri olarak 15 Temmuz'da grev kararı aldık.

KahROLSun işçi-köylü düşmanları!

Yaşasın işçiler, yaşasın köylüler!

İnşaat işçileri

BIZE YAPILANLARI HERKES DUYSUN

Biz 23 kişilik bir mevcut olarak Balıkesir'in Bandırma kazasında PTT Bakım Merkezi Amirliği Geçici Tesis Şebekesinde işe başladık. Bir çok haksızlıklara uğradık. Yeni Haber-İş Sendikasına üye olduktan sonra bir çok haklarımızı aldık. Sonra bizi Bursa PTT şantiye Amirliğine gönderdiler. Ayrıca gönderirken kendi isteğimizle gittiğimize dair kağıt imzalattılar ve burada elde ettiğimiz hiç bir hakkın yok olmadığını söylediler.

Bursa'ya geldik. Burada yatacak yer olmadığını söylediler. Daha önce söyleselerdi, biz yatacak yer temin ederdik. Sokak ortalarında, şantiye köşelerinde elimizde yatak bekliyoruz. Bizi Bursa'ya isteyen işveren bizimle hiç ilgilenmiyor. Sanki biz bu vatanın evladı değiliz. İşveren bize «Geçmiş hakkınız falan yok, her şeye burada sıfırdan başlayacaksınız» diyor.

Bunun üzerine biz de direnişe geçtik. Bir hafta bizi işe başlatmadılar. Şimdi ise, «İşe ne zaman başlasanız yövmiyeniz o günden başlayacak» diyorlar. Biz de bu durumda direnişimizi devam ettirdik. Çok zorluklar çektik. Yataklarımız şantiyenin avlusundaydı, bir gece yağmur yağdı, sığmacak yer aradık durduk. Bizi, işçiler için yapılmış barakalarda bile yatırmadılar. Bize yapılanları işçi arkadaşlarımıza ve halkımıza duyurmak istiyoruz.

E. Türeme

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md: FİKRİT ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11, Çağaloğlu, İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad: P.K. 1112, Sirkeci, İst.
- Baskı: NİL Matbaası

- ABONE SARTLARI: Yurtiçi: yıllık 10,- altı aylık 50 TL. Avrupa (uçak): yıllık 150,- altı aylık 75 TL.
- İLAN SARTLARI: Santimi 30 TL. *Yayın ilanı çerçevesi 100 TL.
- İSTANBUL DAĞITIMI: Fuat Bute
- İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI: Hürriyet Gazete Dağıtım

Halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan milli savunma

En sonunda hükümet ABD üslerine el koyma kararı almak zorunda kaldı. Üslerdeki Amerikan bayraklarının ve Amerikanca levhaların değiştirilmesi gibi bazı göstermelik uygulamalara girişildi.

Biz, göstermelik düzeyde bile kalsa, yurdumuzdaki ABD tahakkümüne karşı alınan en küçük tedbir dahi destekliyoruz. Çünkü bu yolda atılan her adım, devrimcilerin ve yurtseverlerin ABD emperyalizmine karşı otuz yıldır verdikleri mücadelenin ürünüdür.

Tedbirler, göstermelik olmaktan öteye gidememiştir. Çünkü ABD işbirlikçisi iktidarlar, Türkiye ordusunu her yönden ABD'ye bağımlı bir hâle getirmişlerdir. Türkiye ordusu, sevk ve idare, silâh ve teçhizat, istihbarat, askerlik sanatı ve ideolojik yönlerden ABD emperyalizmine bağımlıdır.

Türkiye ordusunun, kendi topraklarımızda kurulan radar istasyonlarını, haber alma üslerini, füze üslerini ve diğer askeri tesis ve cihazları işletmekten uzak olduğu herkes tarafından itiraf edilmektedir. Ordunun, ne örgütlenme, ne de teknik bilgi düzeyi kendi milli savunmamızın ihtiyaçlarını karşılayacak durumda değildir. En önemli işler, ABD ve NATO'ya terk edilmiş, Türkiye ucuz bir asker deposu olmuştur. Bu sebeple radarların başında oturan, gene A. B.D. askeri uzmanlarıdır, nükleer başlıklı silâhların komutası gene ABD generallerinin emrindedir. Üsler el konduğu açıklanmış, fakat bu üslerde çalışan yedi bin ABD'li uzman ve askerinin «Misafirimiz» olarak kalacağı söylenmiştir. Bu yedi bin kişinin Türkiye'nin güneş ve denizden yararlanmak için turist olarak kaldıkları her halde iddia edilemez.

İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI VATANI SAVUNMAK EN BAŞTA EMEKÇİ HALKIN MESELESİDİR

Bugün mesele, Türkiye'nin dış politikası ve milli savunmasını, yurdumuzun ve halkımızın ihtiyaçlarına göre kökten değiştirmek ve yeniden düzenlemektir.

Anti-emperyalist bir dış politika ve milli savunma politikasını, elbette esas olarak devrimci bir halk iktidarı uygulayabilir. Ne var ki biz, bu politikamızın esaslarını koymak için devrimin gerçekleşmesini bekleyecek değiliz.

İki süper devlet azgınca silâhlanmaktadır. Bu ortamda Türkiye'nin milli savunması, en başta işçi sınıfını ve bütün yurtseverleri ilgilendirir.

İki süper devlet, dünyanın her parçası üzerinde olduğu gibi, Türkiye üzerinde de kızgın bir çatışma içindedir. Biri Türkiye'yi elinde tutmaya çalışırken, diğeri rakibinin ayağını kaydırıp Türkiye'yi avucunun içine almaya çalışıyor. Bu sebeple bağımsızlığımızın düşmanı, ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleridir.

İki süper devlet arasındaki şiddetli çatışmanın, yeni bir dünya savaşına yol açması ihtimali gittikçe büyümektedir. Masabaşı pazarlıkları meseleyi çözemeyecektir. Emperyalistler arasındaki pazarlık, esas olarak savaş meydanında yapılır. Bu emperyalizmin tabiatından gelir. Barış korumanın tek yolu, iki süper devlete karşı kararlı olarak mücadele etmektir.

Türkiye, yeni bir dünya savaşına veya topraklarına yönelecek her türlü saldırıya karşı hazır olmalıdır. Bazı sahte devrimciler, «Devrim olana kadar Türkiye'nin savunulması beni ilgilendirmez» diyor. Bunlara göre, vatan «burjuvazinin vatani» imis. Bu gibilerinin ne devrimle, ne Marksizm-Leninizmle, ne de yurtseverlikle en ufak ilgileri yoktur.

Bırakalım ezilen bir ülke olan Türkiye'yi, bugün Fransa, Almanya gibi ikinci sınıf emperyalist ülke halklarının dahi, vatanlarını iki süper devlete karşı savunmaları meseleleri vardır. Hitler saldırısı karşısında, Fransa ve Avrupa'nın diğer emperyalist ülkelerinin devrimcileri, nasıl vatanlarını en ön safta savundularsa, durum bugün de aynıdır. Vatan savunmasına dudak bükken sözde devrimciler, eğer kendilerini düzeltmezlerse, önümüzdeki yıllarda Anzavur ve Çapanoğlu rolünü oynayacaklardır. Böyleleri, emperyalist saldırganlara uşaklığı kabul etmeyen bir kısım toprak ağalarından ve burjuvalardan bile geri bir çizgiye düşecekler, kendilerini ABD veya sosyal-emperyalistlerin yedegindeki ihanet kampında bulacaklardır.

MİLLİ SAVUNMA İÇİN ACİL TEDBİRLER

Biz, Türkiye'nin öz kaynaklarına ve halkın silâhlanmasına dayanan bir milli savunma istiyoruz. Türkiye ordusunun donatım, haber alma ve diğer yönlerden dışa bağımlılığını azaltan her tedbir destekliyeceğiz. Saldırıya karşı topyekün bir savaşın gereği olarak, milli savunmayı halkın silâhlandırılmasına dayandırma yönündeki her adımın dahi ileri atılması için çalışacağız.

Bütün bunlara uygun olarak aşağıdaki tedbirlerin alınmasını savunuyoruz:

● ABD ve NATO üslerindeki bütün cihazlara ve nükleer silâhlar dahil bütün silâhlara el konmalıdır. Bütün bu cihaz ve silâhların bedellerinin bugüne kadarki ABD sömürüsü ile birkaç defa ödendiği açıklanmalıdır.

● El konan bu silâhların hiç bir şekilde Yunanistan'a, diğer Balkan ve Orta Doğu ülkelere karşı kullanılmayacağı ilân edilmelidir. Yunanistan ve Orta Doğu ülkeleri ile saldırmazlık anlaşmaları ve iki süper devlete karşı ortak savunma anlaşmaları yapılmalıdır. Ege'de kurulan yeni ordu, sosyal-emperyalistlerden veya ABD emperyalistlerinden gelecek saldırı veya müdahalelere karşı duracak uygun yere sevk edilmelidir.

● Türkiye'deki ABD uzman ve askerleri, son nefesine kadar derhal Türkiye dışına çıkarılmalıdır. El konan üslerdeki, radarları, haber alma ve dinleme cihazlarını ve bütün silâhları kullandırılması bilen uzman ve askeri görevlilerin eğitimine derhal girişilmelidir.

● Türkiye'nin milli savunma strateji ve planları, iki süper devletten ve özellikle yayılma hırsı büyük olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinden gelebilecek saldırılara göre yeniden ele alınmalı ve düzenlenmelidir.

● El konan nükleer silâhların bir kısmı gerektiği zaman iki süper devletin saldırı tehdidi altında olan kardeş ülkelere verilmelidir. Dünyadaki bütün nükleer silâhların toptan imhası halinde, Türkiye'nin de elindeki nükleer silâhların imhasını kabul edeceği açıklanmalıdır.

● Süper devletlerden gelebilecek saldırılara karşı topyekün direnmek ve uzun süreli bir halk savaşı verebilmek için gerekli bütün tedbirler alınmalıdır. Bütün halk silâhlandırılmalı ve eğitilmeli, köylerde ve fabrikalarda silâhlı milis teşkilatları kurulmalıdır. Üstün silâhlı gücü olan Sosyal-emperyalistlerin veya ABD'nin yurdumuzun önemli bölümlerini ilk aşamada istilâ edileceği göz önüne alınarak, halk uzun süren bir savaşa ve özellikle gerilla savaşa göre eğitilmelidir.

● Donatım ve her türlü silâhın öz kaynaklarımıza dayanarak yapılabilmesi için gerekli tedbirlerin alınmasına derhal başlanmalıdır.

HALKA KARŞI «ASLAN» KESİLENLER

İKİ SÜPER DEVLET ÖNÜNDE SÜNGÜLERİNİ DÜŞÜRÜYOR

Bütün bunları elbette MC hükümetinden, NATO'cu 12 Mart generallerinden ve hakim sınıflardan bekleyemeyiz. Türkiye hakim sınıfları, Kıbrıs gibi küçük bir ülke karşısında aslan kesilmiştir. Fakat onlar, ABD ve Sovyetler Birliği karşısında teslimiyetçidir. 12 Mart generalleri, Yunanistan'a karşı kaba tehditler savurmakta, fakat iki süper devlete karşı ellerinde beyaz bayrak taşımaktadırlar. 12 Mart paşaları kencehanelerinde elleri kolları bağlı devrimcilere işkence yaptırırken, «vatan kurtaran aslan» pozunda idiler.

Fakat iki süper devlete yarşı yurdu uzun bağımsızlığını korumak söz konusu olunca, 12 Mart paşalarının süngüleri yere düşmektedir.

ABD işbirlikçileri, Sovyetler Birliğinin tehditlerine de boyun eğiyorlar. Bazıları şöyle demektedir: «Silâhı ABD vermezse, Rusya'dan alırız.»

Bir atasözümüz vardır: «Muhtaç olma nâmerde, sonra başına kalkar.» Üstelik iki süper devletin «baş kalkması» çok pahalıya mal olmaktadır. İki süper devletten birine muhtaç olan savunma, vatan satıcılığından başka bir şey değildir. Çünkü yurdumuzun bağımsızlığını tehdit edenler ve ortadan kaldıranlar onlardır. Türkiye'nin ihtiyacı ise, bu iki savaş kışkırtıcısına karşı kendini savunmak için silâhlanmaktır.

ABD emperyalizminin çöküşü karşısında, hakim sınıfların bir kesimi piyasaya yeni «denge» siyasetleri sürmektedir. Bunların sözünü ettiği «denge», uşaklığın dengelenmesidir. Bunlar, «tek efendiye değil, iki efendiye hizmet edelim, ikisinin arasında bir denge kuralım» diyorlar. Halkımız hiç bir efendi istemiyor.

Ecevit'in ve CHP'nin tutumu üzerinde durmalıyız. CHP, iki süper devlete karşı mücadele değil, ikisini de razı etme politikasını benimliyor. Bu teslimiyet politikası da iflâs edecektir. İki süper devletin de gönlünü etme politikası, Türkiye'nin bağımsızlığı ile bağdaşmaz.

Bu politika, iki süper devletin aralarında anlaşmalarını safsatasına ve yumuşama hayallerine dayanıyor. Gene bu politika, iki süper devletten izinsiz bir şey yapılamayacağı görüşünden kaynaklanıyor ve halka güvenmiyor. Bu politikaya göre, bağımsızlık mümkün değildir ve küçük devletler bugün egemen olamazlar.

Bütün bu fikirler, esas olarak Avrupa tarafı burjuvazinin partisi olan CHP'yi iki süper devlet karşısında teslimiyetçi bir tutuma sürükleyiyor. Bütün yurtseverler, bu tutuma karşı da kararlı olarak mücadele etmelidirler.

Bugün güçlü olan iki süper devlet değil, onlara karşı bağımsızlık ve egemenliklerini koruma mücadelesi hızla gelişen üçüncü dünya ülkeleri ve halklarıdır. İki süper devletin tahakkümü ve denetimi altında olan ülkelerin iktidarları bile, gittikçe daha bağımsız davranmakta ve iki süper devletin hakimiyetine karşı çıkmaktadır. İran, Tayland ve Filipinler gibi en gerici olanlarından, Cezayir'e kadar, bütün devletler iki süper devlete karşı tavır alıyor ve birleşiyorlar. Devletler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Gelişme yönü budur ve tarihten bu akımları hiç bir güç durduramayacaktır.

Her türlü uşaklık politikası, teslimiyet ve anlaşma bir bir yıkılacaktır. Bunu yıkacak olan en başta işçi sınıfımız ve geniş halk yığınlarıdır. Devrim isteyen kitleler, iki süper devlete karşı kararlı olarak mücadele edeceklerdir. Çünkü Türkiye devrimini boğmak isteyen dış kuvvetler iki süper devlettir. Amerikancı MC iktidarı ve revizyonist elebaşları, onların başıca kcludur.

Helsinki'deki barış ve yumuşama palayraları kimseyi uyutamayacaktır. Emperyalist ve sosyal-emperyalistler, barıştan ne kadar çok söz ederlerse, savaş o kadar çok yakınlaşmaktadır.

MC hükümeti ve 12 Mart generalleri, Yunanistan'a karşı kara savaş bayrağı, iki süper devlete karşı ise beyaz teslim bayrağı sallıyorlar.

Türkiye halkı ise, iki süper devlete karşı bağımsızlık ve yurt savunması bayrağını yükseltiyor, Yunan ve Kıbrıs halklarına ise dostluk bayrağı sallıyor.

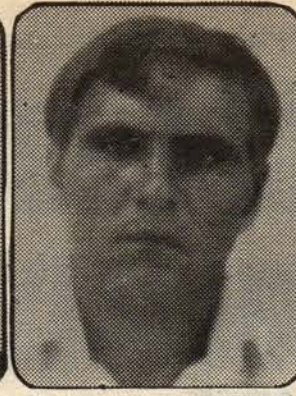
Sendikacılar tahliye edilmedi

Toprak-İş

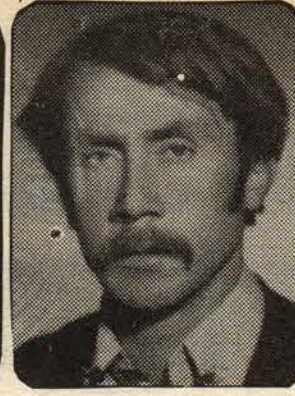
Yöneticilerine Hürriyet!

Şamil İter

Mustafa Tüfekçi

Mehmet Öncül

Ali Akagündüz

Sazlıköy toprak işçilerinin direnişini yönettikleri için tutuklanan dört sendikacının duruşması 29 Temmuz günü Söke'de yapıldı. Savcı, Toprak-İş yöneticilerinin, direnen Sazlıköylülerin yerine çalıştırılmak istenen işçileri tehdit ettiklerini iddia etti. Toprak-İş Sendikası Başkanı Şamil İter, savcıya şöyle cevap verdi:

«Aslında bu iddia Hilmi Fırat'ın ve adamlarının kafasından çıkmıştır. Şimdiye kadar köle muamelesi yapılan işçilerin direnişe geçmeleri, ağa Hilmi Fırat'ın yüreğine ateş düşürmüştür. İşte o, bu yüzden hayali suçlar yaratmıştır. Bununla da yetinmemiş, Ankara'ya heyetler yollayarak Sendikamızın kanunsuz olduğunu ileri sürmüş, kapatılması için davalar açtırmıştır. Yedi aydan beri faaliyet gösteren ve kanunsuz sayılmayan sendikamız işçiler direnişe geçince ağa Hilmi Fırat'ın isteği üzerine kanunsuz sayılıp kapatılması için faaliyete geçilmiştir.

bir deste otu bile onlara vermeyen, ölülerine gömülecek yer bırakmayan. İstedikleri zaman Sazlıları çiftliğine sokan, istemediği zaman sokmayan, toprak işçilerinin ekonomik ve demokratik haklarının hiç birini tanımayarak onları düşük ücretle çalıştıran ağa Hilmi Fırat'ın ve onunla aynı yolu izleyen ortakçılarının ve dayıbaşılarının sömürü ve baskılarına karşı yapılmıştır. Bir avuç sömürücü zelinin birlerce işçiyi açlığa mahkum etmek istemelerine karşı direnmek en mesru bir davranıştır.

«Hilmi Fırat ve ortakçuları işçilerin direnişini kırmak, onları birbirine vurdurmak için ısrarla dışardan işçi getirdiler. Ama düşündükleri oyun sökmeydi. Çünkü sendikamız Toprak-İş kurulduğu günden beri, toprak işçilerini ağaların bölücü davranışlarına karşı uyanıklığa ve mücadelede birlik olmaya çağırmıştır. İşte bu sebeple dışardan gelen işçiler Sazlıların direnişini görüp, «bu dava bizim de devamımızdır» diyerek direnişteki işçi kardeşlerine sevgi gösterilerinde bulunarak geri dönüp gittiler. Hatta Acarlardan getirilen işçiler arabalarından inerek Sazlılı işçilerle kucaklaşıp direniş yerinde bir müddet birlikte oturdular

«Direniş hareketinde daha ilk günden itibaren yer aldım. Devrimci bir sendikacı olarak bu benim en doğal hakkım ve görevimdir. Anaların ek sütü gibi helal hakları uğruna sendikamızın önderliğinde mücadeleye giren Sazlıköyü toprak işçileri sıkı birlikleri ve disiplinli davranışlarıyla ağanın ve ortakçılarının işçileri birbirleriyle çatıştırma oyunlarını boşa çıkarıp bozdular.

«Burada yargılanmamızın sebebi, bir suç işlenmiş olması değil, ağanın sömürü ve zulmüne karşı toprak işçileriyle birlikte direnmemizdir. Tekrar söylüyorum. Bu davranış suç değildir. Çünkü ağaları dize getirmenin yolu onlara karşı direnmektir. Ağa zulmünden kurtulmak için toprak işçilerinin elinde bu hektan başka bir hak yoktur.»

Sendika yöneticisi, Mehmet Ünal Öncül ise, şöyle dedi:

«Ülkemizde sayıları birbuçuk milyon aşan tarım işçileri, bir avuç ağa ve bey ve onlarla menfaat ilişkisi içinde bulunan kâhya ve dayıbaşılardan keyfi uygulamalarına terkedilmiştir.

«Bunun neticesinde tarım işçileri hiç bir kanunî dayanağı olmayan dayıbaşılı vasıtasıyla kıştan borçlandırılarak işgüçlerini serbestçe satma imkanından yoksun, küfür, dayakla, kaç paraya çalıştıkları kadar hebersiz, yıllar yılı insafsız ve azgın bir sömürü altında ortaçağ benzeri bir hayatı sürdürmektedir.

«İşte bu insafsız gerçekleri görüp, bu gidişe dur demek için tarım işçilerinin bağrından doğan Toprak-İş Sendikası, tarım işçilerini birlik ve beraberlik bayrağı altında örgütleyerek, işçilerin ekonomik ve demokratik talepleri doğrultusunda ağalara, beylere ve dayıbaşılara karşı işçilerle omuz omuza mücadeleye atılmıştır. Burada bulunmamın sebebi tarım işçilerini ağalara karşı savunmamdır.»

Toprak-İş eski başkanı Mustafa Tüfekçi, şunları söyledi:

«Ben Toprak-İş Sendikasının kurucu üyesi bir tarım işçisi olarak, Sazlıköy tarım işçilerinin yaptıkları direnişin başından itibaren içinde yer aldım. Sazlıköy ve dışardan gelen işçi kardeşlerimin bu haklı davasında senelerdir onları boğaz tokluğuna çalıştıran hattâ evindeki kuzusuna yedirmek için biçtiği bir demet otu dahi ellerinden alıp, Azmak'daki balıklara atar, on binlerce dönüm toprağa hükmeden ve bu toprakları işçilere karşı bir silah olarak kullanan toprakağası Hilmi Fırat'a karşı yapılan haklı bir direnişten nasıl ayrı kalabilirim.»

Diğer sendika yöneticisi Ali Akagündüz de savcının iddialarına cevap vermiş ve tarım işçilerinin haklı mücadelesini desteklediğini açıklamıştır.

Diğer sanık işçiler ise, savcının iddialarına cevap verdiler. İşçiler direnişlerinin haklı olduğunu, haklarını almak için direnişte bulduklarını belirtmişlerdir.

Duruşma sırasında Ali Akagündüz dışındaki üç sendikacı arkadaşın tutukluluklarına devam kararı alınmış ve mahkeme 15 Ağustos 1975 gününe ertelenmiştir.

Duruşma salonunda ve Adliye koridorlarında yüzden fazla toprak işçisi birikmişti. Toprak işçileri, sendikacıların serbest bırakılmasını dört gözle beklemektedirler. Bütün ilerici kuruluşlar, bütün ilerici ve demokratlar, sendikacıların serbest bırakılması için mücadeleye devam etmelidirler. Toprak-İş yöneticilerine hürriyet!

Ağaların, beylerin adaletini istemiyoruz

Toprak-İş Sendikası yöneticilerinin kuruluşundan önce toplantılar düzenleyen, bildiri yayınlayan pek çok kuruluş, sendikacıların serbest bırakılmasını talep ettiler. Ankara'da bir basın toplantısı yapan sekiz örgüt ve sendikası adına bir konuşma yapan Toprak-İş Ankara temsilcisi Ömer Faruk Cıravoğlu, şunları söyledi:

«Sazlıköydeki direnişle birlikte alevlenen mücadele bütün yurda yayılacaktır. Ne Sazlıköy'deki, ne Erzincan'daki ve ne de İkizkuyudaki köylüler yalnız değildir.

Hilmi Fırat ve onun gibilerinin kiralık adamları, sırtlarını dayadıkları, kendilerini Milliyetçi Cephe diye adlandıran iktidar partileri topluluğu varsa, yoksul köylülerin de milyonlarca dostu var. Çünkü bu dava yalnız toprak işçilerinin değil, bütün halkın davasıdır.

Yurdumuzda beylerin, ağaların sözde adaletini istemiyoruz.»

İstanbul'da bir basın toplantısı düzenleyen altı kuruluş ise hazırladıkları bildiri de şunları belirttiler: Türkiye'de demokrasiden, hürriyetten söz eden ağalar, beyler, parababası patronlar ve bunların revizyonist yardakçıları kimseyi aldatamazlar. Nerede demokrasi, Nerede hürriyet! 6 ay önce kurulan TOPRAK-İŞ sendikası yöneticilerinin bir ayakları hapishaneden çıkmadı.»

İzmir'de bir bildiri yayınlayan dokuz kuruluş şöyle diyorlardı:

«Şimdi size soruyoruz: Gerçek suçlular yıllardır tarım işçilerini köle gibi çalıştıranlar, onları açlığa mahkum etmek isteyenler, toprak ağalarının isteği üzerine hamile kadınları dahi coplattıranlar ve sendikacıları tutuklettıranlar mıdır? Yoksa, tarım işçilerinin haklarının alınması uğruna mücadele edenler midir?»

Samandağ'da bir bildiri yayınlayan, Yurtsever Halk Derneği, Samandağ Memurlar Derneği ve ikiyüz kadar emekçi, bütün ilerici ve demokratları Toprak-İş yöneticilerinin serbest bırakılması için yurt çapında mücadeleye çağırıyor.

**GREV HAKKI
DAYIBAŞILIK KALKSIN
8 SAATLİK İŞ GÜNÜ
SİGORTA HAKKI
ESİT İSE ESİT ÜCRET
İŞ GÜVENLİĞİ**

«Sazlıköy toprak işçilerinin beş gün sürdürdükleri ve benim de içinde yer aldığım direniş, çalışma hürriyetini tehdit değildir ve öyle gösterilemez. Bu meşru direniş hareketi, 35 bin dönüm toprağı zaptederek Sazlıköylüleri topraksızlığa mahkum eden.

Mahkeme zabıtlarından...

Maznune Harım Karakuş'dan müdafaası soruldu: Olay tarihinde ben de diğer işçi arkadaşlarım gibi, bugüne kadar verilmiş ücretlerin yetersiz oluşu ve birçok sosyal hakkımızın verilmeyişi nedeniyle, bu hakların elde edilmesi bakımından girişilen direniş hareketinde ben de harekette bulundum. Ve diğer işçilerin hareketini destekledim...

Maznune Fadime Yılmaz'dan suçu anlatıldı savunması soruldu: İşçi ücretlerinin az olması ve sosyal hakların verilmemesi bakımından arada bulunan dayıbaşılardan ve toprak sahiplerine karşı direnmede bulundum. Biz işçiler zaten bugünü bekliyorduk.

Tanık Sıthi Çev'den... soruldu: Ben Türkçeyi tam olarak bilemem. Bu sebeple ifademi yavaş vereceğim dedi... Tanık kendisinin de işçi olduğunu, tarlada çalışırken hak aradığını belirtti.

İŞTE İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK ' TE DÖNEN SÖMÜRÜ VE ZULÜM ÇARKI

Bu çarkın dişlileri arasında yüzlerce işçi kardeşimizin kanı ve canı var

İŞ KAZASI DEĞİL, SÖMÜRÜCÜLERİN CİNAYETİ

İskenderun Demir-Çelik İnşaatları şimdiye kadar altı yüze yakın işçi kardeşimize mezar oldu. Yüzlerce işçi bu inşaatlarda sakat kaldı. Bütün bunlara rağmen iş kazalarına karşı hiç bir tedbir alınmadı. Patronlar işlerinin yürümesi uğruna can güvenliğimizi hiçe saydılar.

26 Haziran perşembe günü ENTES'te çalışan Elbistanlı Mehmet, üstüne düşen dört tonluk demirin altında kemik ve et yığını haline geldi.

Bu cinayetten önce işçiler, «Bu makara 150 kiloyu kaldırır, bu dört tonluk demiri kaldıramaz» demişlerdi. Ustabaşının «Taşır» demesi üzerine halat gerildi ve kancanın eğilmesiyle yere düşen dört tonluk demir Mehmet kardeşimizin ölümüne sebep oldu.

Mehmet'in ölmesi üzerine işçiler işi bıraktılar. Arkadaşlarının etrafına toplanan işçilere bir mühendis «Ne olmuş yani, haydin herkes işinin başına» diye bağırınca bu, bardağı taşıran son damla oldu. Mühendis canını zor kurtardı.

Yüzlerce işçi, arkadaşlarının cenazesini «Kahrolsun patronlar» diye haykırarak omuzladılar. Cenazeyi İskenderun SSK hastahanesine getirdiler. SSK doktorları kapıyı açmayınca zaten hiç bir güvenlikleri olmayan işçiler, kapıyı kırıp içeri girdiler. Daha sonra bütün şantiyelerin işçileri geldiler ve İskenderun garajına kadar yürüyüş yaptılar. İşçiler hep bir ağızdan «Kahrolsun faşist MC iktidarı», «Kahrolsun patronlar» diye bağırıyorlar. Böylece işçi kardeşlerinin cenazesini uğurladılar. Bu arada patron sendikası ASYM İş'in Başkanı Bayram Sökmen işçiler tarafından kovuldu.

Ertesi gün, ENTES'te hiç bir işçi işbaşı yapmadı.

Patronların bize reva gördüğü bu hayat çok sürmeyecektir. Demokratik halk devrimi patronları ve tüm sömürücü zalimleri kahredecektir.

A. Güler - İSKENDERUN

BİZİM CANIMIZ CAN DEĞİL Mİ?

İskenderun Demir-Çelik Tesislerinde patronların can güvenliğini

sağlamamaları yüzünden bir işçi kardeşimizi daha kaybettik. Arkadaşımız Mehmet, ENTES şirketinde borucu olarak çalışmaktaydı.

Arkadaşımız 10:30'da ölmüş, fakat savcı 15:30'a kadar olay yerine gelmemiştir. Bunun üzerine işçiler arasında bir huzursuzluk başlamıştır. Tam bu sırada savcının şantiyede kahve içtiği öğrenilmiştir. Bunun üzerine işçiler şantiyeye yürümüşlerdir. Savcı ise arka kapıdan kaçarak olay yerine gitmiştir. Bu arada arkadaşımızın cesedi 5 saat ortada bekletilmiştir.

Daha sonra Ferudun-Erdem Şirketindeki işçilerin de katılımıyla arkadaşımızın cesedi Müdüriyetin önüne getirilmiştir. Burada üç dakika saygı duruşunda bulunan işçiler «Kahrolsun patronlar, Katil patronlar, Can güvenliği istiyoruz» diye bağırıyorlardı. Cenaze konvoyunu en önünde giden arkadaşların ellerinde tuttıkları pankartta da «Bu bir iş kazası değil, işveren katliamıdır» yazısı yer almaktaydı. Bu arada işçilerin yürüyüşünden telaşa kapılan patronların haber vermesi sonucu jandarma geldi ve yürüyüşü kontrol altına almaya çalıştı. Bu da bize jandarmanın kimin jandarması olduğunu göstermektedir.

İskenderun'dan Bir Grup İşçi

BİR DAHAKİ SEFERE HEP BERABER

Hiç bir sosyal hakkımız yok. Yıllardır işçi kardeşlerimizin kanları ve canları pahasına kazanılan haklar alçakça çiğneniyor. Bizler çalışırken güneş nasıl çatır çatır yakıyorsa o hainler de haklarımızı böyle yiyorlar.

15 Mayıs akşamı 60 amele pay-

dosten sonra, ücretlerimizin artması için şantiyenin önünde toplandık. Ama başımızda patron taraflısı çavuş bulunuyordu. Patrona sadece ücretlerimizin artmasını istiyoruz dedik. Patron, hemen burayı terketmemizi, rahatımıza bakmamızı ve ücretlerimize zam yapacağını söyledi. Biz, eğer sözünü tutmazsa nasıl alacağımızı bildiğimizi söyledik.

Ay sonu geldi, maaşlarımızı aldık, gördük ki, tüm patronlar gibi bizim patron da alçak bir yalancı imiş. Kendi uşaklığını yapanlara gizli para ödedi. Bütün bunlar bize bir şey

Bu sayımızda İskenderun Demir-Çelik İnşaatlarında çalışan işçi arkadaşların mektuplarını yayınlıyoruz. Bu mektupların dışında fazla bir şey söylemeye gerek yok. Onlar, içinde yaşadıkları bu çarkı, bu cehennemi herkesten daha güzel ortaya koyuyorlar. İnsafsız sömürü, iş cinayetleri, kanunsuzluklar, cenazesi bile hastahaneye alınmayan işçilerin durumu, yetim kalan yavrular, kantin sömürüsü, sarı sendikaların ihanetleri. Bir avuç parababasının keyfi ve zenginliği uğruna binlerce, onbinlerce insanın çektiği zulüm ortada.

İskenderun'daki çark, yüzlerce işçi kardeşimizin kanı ve canı üzerinde dönmektedir.

Ama bu çark da bir gün işçilerin ve köylülerin çelikten kollarıyla kırılacaktır.

Daha sonra satılık çavuş başta olmak üzere bir iki adamı «Haydin çalışalım» demeye başladılar.

Bu seferde almadık haklarımızı. Başaramadık mücadeleyi. Sebebi gereği gibi bilinçli olmamamızdı. Her zaman olduğu gibi içimizden bazı arkadaşların çıkışı verildi veya kendiliğimize çıkışımızı almamız için baskı yapıldı. Başarısızlığımızın bir başka sebebi de bizim gibi hergün ezilen kalıpçı, demirci sıvacı, boyacı gibi arkadaşların bize destek olmamalarıydı. Çünkü daha önce onlar da bizim gibi direniş yapmışlar ve o zaman da bizler seyirci kalmıştık.

Bir dahaki sefere hep beraber.

Bir İnşaat İşçisi - İSKENDERUN

BİR DE KANTİN AĞALARI VAR

Sömürü İskenderun Demir-Çelik İnşaatında katmerlidir. Patronların sömürüsü yetmezmiş gibi, bir de işçilerin zaruri ihtiyaçlarını karşılamayan kantin ağaları bizleri sömürmektedir.

Önce şunu söyleyelim ki, bu kantinleri patronların adamları işletmektedir. Patron, Demir-Çelik'ten kantin açma izni koparır, bunu da kendi adamına açtırır. Veya hava parasını kim fazla verirse ona açtırır.

Bu kantinlerde bizlerin ihtiyacına cevap vermeyen herşey bulunur. Bulunan ihtiyaç maddelerinin hepsi piyasadakilerin en kötüsüdür ve piyasadaki fiatından kat kat fazlaya satılır.

İhtiyacımız olan şeyleri almak için güneş altında dakikalarca (zaten çok az bir zaman olan dinlenme zamanımızın yarısı kantin önünde beklemekle geçiyor) sıra beklerken ilerden bir ustabaşı, şef veya bir patron köpeği geldiğinde bizler hiçe sayılıp, önce bu torpillilerin işi görülmektedir.

Aldığımız domates, ekmeği yiyecek bir yerimiz bile yok. Mecburan, yolun kenarından uzak bir yerde, tozun toprağın içinde, güneş altında yememizi yiyoruz.

Kantinlerde bir öğün yemek, 7,5 liraya malolmaktadır. Bu yüzden, yediğimiz, üç günlük bayat ekmekle domates olmaktadır.

Toplu sözleşme yetkisi alan ASYM-İŞ Sendikası bizlerin hiç bir talebimizle ilgilenmediği gibi bu talebimizle de ilgilenmemektedir.

Kantin ağalarının keyfi zamlarına son! Pahalılığa son!

Cafer Çınarcı

öğretmedi mi? Öğretti, nasıl öğretmez. Patronlardan hakların böyle yalvarıp yakarmayla değil, kararlı ve mert bir birlikle alınacağını öğretti.

Birinci toplantımız paydostan sonra oldu. Maksadımız kimseye en küçük bir zararımızın dokunmamasıydı. Biz işçiler, herkesi kendimiz gibi iyi niyetli zannediyorduk. Olmadı, bu zannımızda yanıldığımızı anladık.

15 Haziran sabahı ikinci hamlemizi yapıp direnişe geçtik. Toplanık, amele olarak işi durdurduk, hiç bir arkadaş çalışmadı. İlk önce patron neye uğradığını bilemedi. Yardımına koşacak uşakları pek yoktu içimizde. Patron, önce yanımıza yaklaşmaya bile cesaret edemedi. Bizler bu direnişimiz böyle giderse kendi haklarımızı alacağımız gibi başka işyerlerinde çalışan 600 işçinin de mücadelesine öncülük edeceğimizi düşünüyorduk ki, patron çıktı karşımıza. «Çalışan çalışır, çalışmayan gelir çıkışını alır» dedi. Biz işin içinde bir oyun olduğunu hemen anladık, aramıza bakındık. Çavuşun biri yoktu. Yolunu bulup kaymıştı aramızdan. Patrona harekete önayak olanları ispiyonlamış kendisinin Osmeniye'den işçi getirebileceğini söylemiş

TSİP revizyonizmi Sosyal emperya reklam acentası

«Yürüyüş» dergisi gibi TSİP revizyonistleri Sovyet kredilerinin «kamu sektörüne verilmesi yaygarasını yapıyorlar. Revizyonistler, yabancı kredilerin doğrudan doğruya Vehbi Koç'lara değil de Vehbi Koç'ların devletine verilmesini bir marifet gibi gösteriyorlar. Peki, bugün Türkiye'de devlet kapitalizmi, işbirlikçi burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet etmiyor mu? Revizyonistler, «kamu sektörü» gibi sınıflarüstü devlet safsatalarıyla, bu gerçeği örtbas etmeye çalışıyorlar. Daha da ileri giderek, devlet kapitalizmini besleyen kredilerin, «halktan halka katkılar» olduğu yalanını savuruyorlar.

Revizyonistlere sormak istiyoruz: İskenderun, Seydişehir, Alağa gibi tesislerin inşasında, Sovyet kredileri ihale bedeli olarak kimlere dağıtılıyor? Bu tesislerin üreteceği demir, çelik, alüminyum, çimento gibi maddelerden hangi sınıflar yararlanacak? Anlaşılan siz, Rus kredisiyle semiren bürokrat ve müteahhitleri halkla karıştırıyorsunuz. İskenderun'da, Seydişehir'de, Alağa'da çalışan, işten atılan, iş kazalarında ölen halkımızın alinteri, işte bu bürokrat ve müteahhitlerle Sovyet sosyal-emperyalistlerinin cebine giriyor.

GERİ ÜLKELERİN TARIM ÜRÜNLERİNİN VE HAMMADDE KAYNAKLARININ YAĞMASI

TSİP revizyonistleri, Sovyet kredilerinin karşılığının, «tarım ürünleri ya da emperyalist pazarlarda satış olanağı bulunamayan mallar»la ödenmesinin «şart koşulduğunu» marifetmiş gibi söylüyorlar. Elbette mal olarak ödemeyi şart koşacak! Çünkü sosyal-emperyalistler bu yolla

Revizyonistler ayağınızı denk alın yoksa halk kendine kalkan elleri kırmamasını bilir

13 Temmuz 1975 pazar günü, içlerinde TSİP İzmir İlçe Yönetim Kurulu üyesi Aybey Takan, TSİP Bornova İlçe Yönetim Kurulu üyesi Şefik Mas'ın da bulunduğu bir revizyonist guruhi EGE DGB'yi basmaya yeltenmişlerdir. Dernekte bulunan üç arkadaşı HALKIN SESİ'nde çıkan yazılardan dolayı tehdit etmişlerdir.

Yine TSİP'li revizyonistler 20 Temmuz 1975 günü, Serinkuyu semtinde bir salonda oynanan oyun arasında HALKIN SESİ satan devrimcilere saldırmışlardır.

Revizyonistler, işi İzmir Hatay Kültür Derneğindeki devrimcileri ölümlü tehdit etmeye kadar varmışlardır. Fakat devrimcilerden gereken cevabı almışlardır: «Halkın kurtuluşu için hayatlarını adanmış olan devrimciler üç buçuk işbirlikçi revizyonistin tehditlerinden yılmazlar ve onlara hakettikleri cevabı verirler.»

TSİP revizyonistleri Mersin'de de sosyal-faşist saldırılara girişmişlerdir. TSİP dönemleri, Mersin'de Halk Birliğine ve Adana Yüksek Öğrenim Kültür Derneğine saldırılarda bulunmuşlardır. Mersin, Adana, İskenderun Halk Birlikleri, Samandağ Yurtsever Halk Derneği ve Tarsus Devrimci Gençlik Birliği yayınladıkları ortak bildiride «revizyonistler bu hareketleri, dünya halkları üzerinde sömürü ve tahakküm peşinde koşan Sovyet sosyal-emperyalizminin yerli uşakları olduklarından yapmaktadırlar.» diyerek revizyonistlerin gerçek yüzlerini ortaya sermişlerdir.

Son olarak 29 Temmuz Salı günü Genç Sosyalist Birliğinden 15 kişilik bir grup Ege DGB'yi basarak camları ve içerdeki eşyaları kırmışlardır. İçerdeki devrimciler beş kişi olmalarına rağmen, saldırgan sosyal-faşistlere hakettikleri cevabı vererek onları kaçırtmışlardır.

Revizyonist dönemler, size son olarak ihtar ediyoruz: Bir daha herhangi bir devrimci örgüte, herhangi bir devrimciye, herhangi bir yurtsevere, ilericiye saldıracak olursanız en sert cevabı alacaksınız. Ayağınızı denk alın, halk kendine kalkan elleri kırmamasını bilir.

Dergimizin 15. sayısında, «Oltanın Ucundaki Yem : 10 Milyar liralık Sovyet Kredisi» başlıklı bir yazı yayınlandı. Dergimizin bu yayını, TSİP revizyonistlerini telâşlandırmış. «Kitle» dergisi, 68. sayısında, Sovyet kredilerini savunmak, bu arada TİP revizyonistlerinin verdiği açıkları kapatmak için bin bir dereden su getiriyor.

hem Türk parasının değerindeki düşmelerden korunuyorlar, hem de tarım ürünlerimizin ve diğer hammaddelerimizin düzenli bir şekilde kendilerine akmasını sağlamış oluyorlar. Başka bir deyişle, Sovyetler, tarım ürünlerimizin ve hammadde kaynaklarımızın bir bölümü üzerinde yıllar boyu tek alıcı haline geliyorlar. Bu kredilerin ve bunu izleyecek olanların ödenme süresi boyunca, üretimimizin önemli bir bölümünü, düşük fiyatlarla Sovyetlere teslim edeceğiz. Hem de, Sovyet tarımının kötü durumda bulunduğu, tahıl üretiminin düşüş gösterdiği, Sovyetlerin bu yıl 31 milyon ton tahıl ihale etmek zorunda kaldıkları bir sırada:

TSİP revizyonistleri, sanayileşmiş emperyalist ülkelerin, hammadde ve tarım ürünleri ihtiyaçlarını geri ülkelerden sağlamak için kullandıkları tipik sömürü yöntemlerini, sözümona Sovyet cömertliği diye yutturmaya çalışıyorlar. Revizyonistlere sormak istiyoruz: Hitler Nazileri, Orta Avrupa ve Balkanları aynı yöntemlerle sömürmediler mi? AİD, Dünya Bankası ve Konsorsiyum gibi Amerikan emperyalist kuruluşları, 1945'ten bu yana dünyanın geniş alanlarını aynı yöntemlerle sömürüyorlarmı?

TAM BİR CANKURTARAN SİMİDİ

TSİP revizyonistleri, bir yandan MC sözcülerinin, beri yandan «Yürüyüş» dergisinin, bu kredinin bir «cankurtaran simidi» olduğunu ifşa etmelerine çok kızmışlar. Bunun yerine, çok parlak olduğunu sandıkları bir kanıt ileri sürüyorlar: Bu krediler uzun vadeli yatırımlarımız ve meyvalarını toplamaya MC hükümetinin ömrü yetmezmiş!

Revizyonistler, tıpkı faşistler gibi, «hükümetler gider, devlet kalır» mantığı güdüyorlar. Çünkü onlar, Sovyet kredileriyle beslenen bir bürokrat burjuvazinin, gerici hâkim sınıfların devletini içten ele geçireceğini umuyorlar. Onlar bu yolla halkın devrimci mücadelesinin söndürüleceğini, Sovyet işbirlikçisi bir sosyal-faşist diktatörlük kurulacağını ve bu sayede meyvaları kendilerinin toplayacağını umuyorlar. TSİP revizyonistlerinin Sovyet kredilerinin uzun vadeli «olumlu katkıları» «uzun vadede bu kredilerin neler getirebileceğinden» söz etmelerinin anlamı budur.

Sovyet kredileri, Türkiye'de devlet kapitalizmini güçlendirmekte, hâkim sınıfların elindeki sömürü, baskı ve zulüm araçlarını arttırmaktadır. Sovyet kredileri, sermaye ve mal darlığı içinde bulunan hâkim sınıfları temel yatırım ihtiyaçları açısından rahatlatmaktadır. Sovyet kredileri kısa vadeli harcamalar için verilmekle birlikte, MC hükümetinin başka kaynakları kısa vadeli harcamalara, özellikle Kıbrıs'a ayırabilmesini sağlamaktadır. Bu bakımdan Sovyet kredileri, kısa vadede olsun, uzun vadede olsun, MC hükümeti için olsun, hâkim sınıfların gerici devleti için olsun, tam bir cankurtaran simididir.

Proleter Devrimci Aydınlik dergisi, 30 Mart 1971 tarihli 36. sayısında şöyle yazıyordu:

«Bugün için iktidar, ABD emperyalizminin kontrolü altındadır. Bununla beraber, diğer emperyalist ülkelerin Türkiye'de kendilerine bağlı sermaye gurupları meydana getirdiğini görüyoruz. Özellikle Türkiye'deki Sovyet yatırımları üzerinde durmalıyız. Sovyetler Birliği, Türkiye'ye yatırdıkları sermayenin, yakında ABD yatırımlarını geçeceğini ummaktadır. Sovyetler, Alağa rafinerisi ve İskenderun Demir-Çelik tesisleri gibi büyük yatırımlardan sonra, muhtemelen Sivas'ta kurulacak olan dev demir-çelik tesislerinin ihalesini de almayı planlamaktadır. Bütün bu yatırımlarda Türkiyeli işçilerin emeği sömürülmekte ve Türkiye'deki bü-

TSİP REVİZYONİSTLERİ BLOKSUZ TÜRKİYE'Yİ SAVUNAN YURTSEVERLERE SALDIRIYORLAR

TSİP'in dönem elebaşları, İzmir'deki anti-emperyalist mitingi dağıttıktan ve devrimcileri polise ihbar ettikten sonra şimdi de kalkınışlar utanmadan bu miting üzerine yazı yazıyorlar. Onlar yazdıkları yazıda şöyle diyorlar:

«Ne Amerika Ne Rusya, Ne Amerikan çizmesi ne Rus çizmesi, Kahrolsun iki süper devlet, Bloksuz Türkiye gibi faşistlerin kullandığı sloganlar yazılmıştır.» (Kitle, sayı 68)

TSİP revizyonistleri böylece iki süper devlete karşı çıkan ve gerçek bağımsızlığı, bloksuzluğu savunan ve efendileri sosyal-emperyalistlerin köpekliliğini kabul etmeyen bütün devrimciler, bütün halktan yana kişilere, bütün yurtseverlere, işçilere, köylülere adice saldırmaktadırlar. Aynı zamanda onlar, bağımsızlık mücadelesi veren bütün halklara ve bloksuzluk siyaseti izleyen sosyalist ülkelere de düşman olduklarını ortaya koymuşlardır.

Bloksuz dış... Bloksuzluk po... per devlete k... nin, Üçüncü D... nında olmak... tarafsız olma... Sovyet sosy... yanında ve hi... demektir.

Bloksuz ülke... nin büyük ç... maktadır. Blo... nun bugün 77... süper devlet... varlığından ş...

Kamboçya... rının üçü... deniyor:

«... Kamb... Kongresi, K... Silahlı Kuv... nın milli k... barışçı, tar... ve toprak... Kamboçya

mi: izmin

ük burjuvaziyle birlikte Sovyetler Birliği'nde te-
tekkül etmiş olan yeni burjuvazi de bu sömür-
len pay almaktadır. Önümüzdeki dönemde, Türki-
e'de Sovyet sermayesine bağımlı bir yerli tekel-
i sermaye grubu v bürokrat kadrolar da orta-
ya çıkacaktır. Türkiye'de önümüzdeki gelişmeleri,
Orta Doğu'da çok önemli menfaatleri ve çeşitli
yanları olan Sovyet sosyal-emperyalizmi de hiç
şüphesiz önemli ölçüde etkileyecektir.»

Dört yıl önce yapılmış bu tahlil ve tesbitlerin
planca önemi, bugün ortaya çıkmış bulunuyor. ABD
emperyalizmi Orta Doğu'da buhran içindedir. NA-
TO'nun güney kanadı dağılmıştır. Öte yandan Sov-
yet sosyal-emperyalizmi, bulanık suda balık av-
lamakta, kân Kıbrıs meselesinden yararlanarak,
kâh kredi oltasını kullanarak ülkemizi boyunduru-
ğu altına almaya çalışmaktadır. Revizyonistler ise,
halkın gücüne güvenmeyen ve devrime inanan
teknokratlarla sendika ağalarına Sovyet yardımının
propagandasını yapmakta, bürokrat burjuvazi için-
den taraftar toplayıp devlet mekanizmasının kilit
noktalarını ele geçirmeye uğraşmaktadırlar.

Çekoslovak halkı yedi yıldır Rus işgali altında yaşıyor. İşçiler, köylüler, demokratlar, yurtseverler, herkes sorularımıza cevap yazmalıdır!

SORULAR :

1. Çekoslovakya'nın Rusya tarafından işgal edilmesi üzerinden 7 yıl geçti. Çekoslovakya hâlâ Rus işgali altındadır. Siz, Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal etmesi olayı hakkında ne düşün-
müyorsunuz?
2. Rusya'nın bugün bütün dünyada yürüttüğü siyaseti nasıl karşılıyorsunuz? Sizce bu si-
yaset dünya halklarının zararına mıdır, değil midir?
3. Türkiye açısından Rusya'nın bir tehlike olduğunu söylemek gerekir mi?
Yoksa bunun tersi mi söz konusudur?

HALKIN SESİ DERGİSİ SAHİBİ
ILKER SÜMERKAN

TSİP revizyonistlerinin halk düşmanı yüzlerini açığa çıkaralım

ni ve bu isteği saygıyla karşıladığını
ni coşkunlukla ilân eder.»

Kararın dördüncü maddesi ise
şöyledir:

«Olağanüstü Millî Kongre, dış
politika konusunda yeniden ve kuv-
vetle şunu belirtir: Kamboçya, ısrar-
larla bağımsızlık, barış, tarafsızlık
ve bloksuzluk politikası izleyecek-
tir ve hiç bir şekilde yabancı bir
ülkenin Kamboçya'da askeri üsler
kurmasına izin vermeyecektir. Kam-
boçya'nın içişlerine yapılacak
her türlü yabancı müdahaleye kar-
şı kararlı olarak mücadele edile-
cektir. Kamboçya'ya karşı askeri,
siyasi, ekonomik, kültürel, toplum-
sal ve sözümona «insani» nitelikte
her türlü yabancı yıkıcı faaliyetle-
rine ve saldırılarına karşı kararlı
olarak mücadele edilecektir. Kam-
boçya, başka ülkelerin iç işlerine
karışmıyacak ve başka ülkelere
karşı yıkıcı faaliyet ve saldırıda
bulunmayacaktır. Kamboçya, her
ülkenin tam egemenliğe sahip ol-
ması ilkesine ve kendi işlerini ken-
di düzenlemesi hakkına tam bir
saygı gösterir.

İşte devrimci bir ülkenin dış po-
litikası budur ve dünyanın her ye-
rinde sosyal-emperyalistleri koru-
kutan da budur.

«CIA SOSYALİZMİNDEN» SOSYAL-EMPERYALİZM ACENTALİĞİNA

Sahte «Türkiye Komünist Parti-
si»nin radyosu «Bizim Radyo»,
üç ay öncesine kadar TSİP eleba-
şlarından «CIA sosyalisti» diye
söz ediyordu. Fakat son günlerde

bir değişiklik oldu. Revizyonist
radyo, TSİP'i desteklemeye başla-
dı. Burdan da anlaşılıyor ki, TSİP
elebaşları sosyal-emperyalizm yar-
dakılığında «büyük bir başarı»
kazandılar. Böylece iki gün önce-
sinin «CIA sosyalistleri» bugün
sosyal-emperyalizm yarıdakıları
olduklarını fescil ettirebildiler. T
SİP revizyonistleri emperyalistle-
rin kucasına oturmadan edeme-
diklerini ispat etmiş oldular.

TKP revizyonistleri ise, «CIA
sosyalisti» adını verdikleri ile ko-
yun koyuna yattıklarını kendi a-
ğzlarıyla itiraf ediyorlar:

BAGIMSIZLIK DAVASINI HALKLARA UNUTTURAMAYACAKSINIZ

Angola'da Sovyet sosyal-emper-
yalistlerinin ve Portekiz revizyo-
nistlerinin yol açtığı iç savaş de-
vam ediyor. Başkent Luanda'da
MPLA kuvvetleri için tank ve zırh-
lı araç boşaltan Sovyet gemileri
halk tarafından yuhalanıyor. Ulu-
sal kurtuluşçu FNLA ve UNITA ö-
ğütlerinin yönetimindeki kuvvetler
ise başkent üzerine yürüyor.

Ülkemizde, Sovyet sosyal-emper-
yalistlerinin her cinayetini «sosyal-
izm» adına alkışlamayı âdet e-
dinmiş olan TSİP revizyonistleri,
MPLA'nın ve onu kışkırtan yeni
çarların tutumunu göklere çıkarı-
yorlar. Onlar, Portekiz sömürgeci
geleneklerini devam ettiren Por-
tekiz revizyonistlerine övgüler dü-
züyorlar.

Revizyonist dönemler, Angola'nın
gerçek millî bağımsızlığını savu-
nan Çin Halk Cumhuriyetine ifti-

ralar yöneltmekten de geri kalmı-
yorlar. Onlara göre, sosyal-emper-
yalistlerin ve Portekiz revizyonist-
lerinin emirlerine uymamak ve
gerçek bağımsızlıkta direnmek, hiç
de iyi bir şey değildir. Yirmi yıl-
dır Angola halkının bağımsızlık
mücadelesini destekleyen Çin Halk
Cumhuriyeti'ne saldırıyorlar. Yüz-
yıllardır Angola halkını katleden
Portekiz sömürgecilerini göklere
çıkarıyorlar. Onlara göre, Angola
halkının kanını emen sömürge bü-
rokratları ve kompradorları şimdi
«Angola'da oturup da savaştan
kaçmak isteyen» (Kitle, sayı: 68)
masum Portekiz vatandaşları ol-
muşlardır.

Övgüsünü yaptıkları MPLA, öy-
lesine «yurtsever»dir ki, kendi
yurttaşlarına karşı savaşmak için
Portekiz sömürgecilerinin, ordu-
sunun yardımını seve seve kabul-
lenmektedir.

TSİP revizyonistleri, «sadece si-
yasi bağımsızlık Angola'ya ne ge-
tirecektir?» diye sorarak, bağımsız-
lığın uğruna dövüşmeye değer
bir şey olmadığını, sosyal-emper-
yalizmin himayesinde bir sosyal-
faşist düzenin sözümona «sosyal
kurtuluş» olarak benimsenmesi
gerektiğini yaimaya çalışıyorlar.
Onlara en iyi cevabı Vietnam hal-
kının önderi Ho Şi Min veriyor:
«Dünyada bağımsızlık ve özgürlük-
ten değerli hiç bir şey yoktur.»

Revizyonistler! Ho Şi Min'in bu
sözlerini ne Angola halkına, ne
halkımıza, ne de dünya halklarına
unutturamayacaksınız!

Zafer bağımsızlık uğruna yıllar-
dır kanını döken Angola halkının
olacaktır!

TSİP REVİZYONİSTLERİ DUVARLARDAKİ DEVİRİMCİ SLOGANLARI SİLİYORLAR

Her gün geçtiğim Edirnekapı -
Yıldıztabya yolundaki duvarlarda-
ki devrimci sloganların revizyo-
nistler tarafından karalandığını
gördüm. Bu yoldaki duvarlara da-
ha önce faşistler sloganlarını yaz-
mışlardı. Son günlerde Devrimci
Gençlik Birliği bunları silerek dev-
rimci sloganları yazmış. Eskiden
canımız sıkılarak geçtiğimiz yol-
lardan şimdi heyecan ve gururla
geçiyoruz. Upuzun yol bize kısa-
lık geliyor.

Bugün sabah duvarlardaki dev-
rimci yazıların revizyonistler tara-
fından karalanmaya çalışıldığını
gördüm. DGB'nin tam Bereç fab-
rikasının karşısına yazdığı «Kah-
rolsun faşist iktidar» sloganının
üzerine, «Sendika seçme hürriyeti»
yazmışlar.

On-
lar her zaman yaptıkları gibi fa-
şizmi halkımızdan gizlemeyi ve
onu korumayı esas meseleleri ha-
line getirmişlerdir. Çünkü kendie-
leri de faşist bir düzenin peşin-
dedirler. Öte yandan ben, revizyo-
nistlerin işçi sınıfımıza sendika
seçme hürriyeti getireceklerine de
katiyen inanmıyorum. Onlar, bü-
tün dünyadaki kafadarları gibi
işçi sınıfını kendi revizyonist sen-
dikalarına sungü zoruyla sokmak-
tan kaçınmayacaklardır. Onlar
sendika seçme hürriyetini bir sah-
te ekârlık olarak öne sürmektedirer.

Bir işçi

YIKILIN ZİNDANLAR

Yurt içindeki ve yurt dışındaki bütün devrimciler serbest bırakılmalıdır!

BAHA TARGUN'DAN MEKTUP

Değerli arkadaşlar,
Bir ara 50. sayıdan itibaren elimize düzenli olarak geçen AYDINLIK'ın kapatıldığını öğrenmiş, üzümüş, fakat kısa zaman sonra HALKIN SESİ'nin çıkmaya başlamasıyla yeniden içimiz umut dolmuştu. Ne var ki, bir süredir artık o da gelmiyor. Gazetenin artık çıkmıyor olabileceği ihtimaline kafamızı bir türlü yatıramıyoruz. Diyoruz ki, verilmiş sözleri var, devrimci sözü; üstelik hepimiz adına «Kalemle de çoğaltılsa çıkacak gazetemiz.»

Bu yüzden, gazetenin çıkmaması ihtimalini bir yana bırakıp çıkmaya devam mücadelesinde başarılar diliyoruz. Bizi de abone kaydedin. Çıkınca hizmetle öderiz borcumuzu hem gazetemize, hem halkımıza.

Buradaki diğer tutuklu Türkiyeli arkadaşlarla görüşme imkanım yok. Hepimiz ayrı bölümlerdeyiz. Arkadaşlardan Mustafa Tutkun'la ben aynı bölümde olduğumuz halde onun tecritte bulunması nedeniyle görüşemiyoruz. Bize bunu bile çok görüyorlar. Gazetenin onlara gelip gelmediğini de bilmiyorum; şimdiki durumda.

Devrimci selamlar.
Baha Targun
5 Köln 30
Rochusstr. 350
B. Almanya

ADANA'DA DEVRİMCİLER MÜEBBED HAPSE MAHKUM EDİLDİLER

Adana Ceyhan İş Bankası şubesini soydukları iddiasıyla yargılanan devrimciler, Adana

Devlet Güvenlik Mahkemesinin kararıyla ağır hapis cezalarına mahkum edilmişlerdir.

İmam Aygün, Haşim Kutlu, Hasan Kırteke, Mehmet Şahin, Mahmut Nedim Çiğdemal adlı devrimciler müebbet hapse mahkum olmuşlardır.

Serpil Çolak, Ağah Kutlu ve İbrahim Kılavuz 5'er yıl, Ali Büyükyiğit ve Mahmut Çakır 10'ar yıl, Cafer Küpeli, Abdullah Kaygısız ve Molla Demir 10 ay hapse mahkum edilmişlerdir.

Devrimciler, karar okunduktan sonra «Yaşasın bağımsız Türkiye» diye bağırışlardır. Böylece faşist mahkemelerin kararların önünde boyun eğmeyeceklerini göstermişlerdir.

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kararları geçersizdir.

Hapishanedeki bütün devrimciler serbest bırakılmalıdır.

TUTUKLAMALAR DEVAM EDİYOR

Sağmacılar Cezaevinde tutuklu bulunan Aşık Devrimi dergimize yazdığı mektupta şöyle demektedir:

«Ben emperyalizmin geri bıraktığı bir ülkenin halkının devrimci ozanıym. Kahramanmaraş'ın Afşin ilçesinin Kuşamlı köyünden beni ziyaret için gelen babamı çeşitli yalanlarla görüştürmemişlerdir. 10 gündür İstanbul'da olup, yol, iz bilmeyen, Sağmacılar Cezaevinin dış kapısından geri çevrilen, kapıda umutsuzca, saatlerce bekleyen babamı sonunda bir raslantı sonucu, bir jandarmanın iyi niyeti sonucu

görebildim. Suçlu, ezilen halkın ozanı olan ben miyim? Ben tüm faşist oyunların, faşizmin acizliğinden ve devrimci güçten korktuğu için tezgahlandığını biliyorum.

Demir permaklıklar nemli hücreler
Balçıkla sıvılaşmış damla damla kanlar
Boynuma kemendi vurulsa zincirler
Vız gelir zindanlar hücreler bize»

Öte yandan Ankara'da Toprak-İş Yöneticilerinin serbest bırakılması için afiş yapıştıran 20 devrimci gözaltına alınmıştır. İstanbul'da ise dergimizi satan 3 devrimci gözaltına alınmış, içlerinden Kemal Kaçmaz tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir.

İYÖKD YÖNETİCİLERİ YİNE SERBEST BIRAKILMADI

İYÖKD yöneticilerinin davasına İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde devam edildi. Mahkeme, devrimcilerin serbest bırakılması talebini reddetti.

Halkımız faşist mahkemelerin kanunsuz hükümlerini tanımıyor.

İYÖKD yöneticileri serbest bırakılmalıdır.

HALKIN SESİ SATMAKTAN SANIK DEVRİMCİLER KENDİLERİNE İŞKENCE YAPILDIĞINI AÇIKLADILAR

Bir gazete beyiine HALKIN SESİ dergisinin olup olmadığını sordukları için mayıs ayından beri tutuklu bulunan üç devrimcinin duruşmalarına 31 Temmuz 1975 günü başlanmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanan sanıklar İsrail Altun, Erdoğan Akhanlı ve Şentürk Dursun, Savcının iddialarını reddetmişlerdir. İsrail Altun, bayie HALKIN SESİ Dergisinin olup olmadığını sorduğunu, bunun ise suç olmayacağını belirtmiştir. Diğer sanıklar da Savcının hayalinden suçlar yaratmak istediğini açıklamışlardır.

İsrail Altun, kendisine Emniyet Müdürlüğünde kaldığı 15 gün içinde işkence uygulandığını belirtmiştir. Diğer sanıklar da baskıya uğradıklarını açıklamışlardır. Üç devrimcinin tahliye talepleri reddedilmiş ve duruşma 21 Ağustos tarihine bırakılmıştır.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

Tartışma ve Eleştiri Özeleştiri

DEVİRİMCİLER MİKROBU GİZLEMekten ACINMALIDIRLAR

AYDINLIK hareketi, Mihri Belli oportünizminden kesin olarak 1969 sonlarında ayrıldı. Ayrılıklar sırasında İTÜ Öğrenci Birliğinin başında bulunanlar, TİP oportünizmine karşı mücadele sırasında öne çıkmış insanlardı. Kendilerinden bir dönem önce Birlik'e TİP oportünizminin adamları hakimdi. Birlik, İTÜ gençliğinin hemen hemen tamamına kumanda eden bir örgüt olduğundan, devrimciler TİP'li pasifistlere karşı burada yoğun bir mücadele sürdürdüler. Bu mücadele sonunda TİP o-

portünistleri bir düzine kalıncaya kadar tecrit ve kapı dışarı edildiler. AYDINLIK hareketinin ayrılışı sırasında iş başında bulunan Birlik yönetimi işte bu mücadelede hizmetler görmüş ve devrimcilerin güvenini kazanmıştı. Ancak bu insanlar Birlik yönetimine geldikten sonra devrim ağaları haline geldiler. Giderek devrimci ruhlarını kaybettiler, geçmişle durumu idare eden gerçek pasifistler oldular. Gençliğin yükselen mücadelesine önderlik edeceklerine, onun önüne bir engel olarak dikildiler. Gençlikten tecrit oldular. Oportünizme karşı mücadele etmediler. Çünkü kendi içlerinde oportünizm taşıyorlardı. Onlar dışardan parlak görünüyorlardı, ama zamanı geçmiş karpuzlar gibi içlerini yiyip birtirmişlerdi. İşte onlar proleter devrimci saflara katıldıkları zaman bu durumdaydılar. Lafta proleter devrimci geçiyorlardı. Ama filizlenip gelişen bir devrimci akımı temsil edecek ateşli devrimci ruhtan yoksundular. Devrimci hareket bu zaflarını görmesine rağmen onlarla birleşerek büyük bir hata yaptı. Bunların kendilerini düzeltebilecekleri, yeniden devrimci insanlar olabilecekleri iyimserliğini çok uzun bir süre korudu.

İTÜ gençliğini kazanmanın bunlarla birleşmekten değil, mücadeleden geçtiğini kavrayamadı. Bu tutum, kendi içimizdeki oportünizmle bir uzlaşmaydı. Oportünizmle kararlı mücadele ilkesinin bir ihlâliydi. Devrimci akımın İTÜ'de bu pasifistler tarafından temsil edilmesi harekete zararlar verdi. Bu pasifistlerin tutumu, İTÜ gençliğini oportünizme hediye etmekle sonuçlandı. Kendileri ise, bazıları Kivılcımlı oportünizminin bataklığından geçerek, bazıları ise kestirmeden burjuvaziye kapağı attılar. Mücadele biraz daha sertleşince hemen hemen tamamı, kendi hayat dertlerine düştüler ve kendilerine sıcak yuvalar kurarak 12 Mart faşizmini buralardan seyrettiler.

Bu tecrübe bize önemli dersler sunmaktadır. Devrimci hareketin şu veya bu oportünistin kitleler üzerindeki geçici etkisinden yararlanması söz konusu olamaz. Kitlelerle birleşmek bunları yıkmak için verilecek mücadeleden geçer. Devrimci fikirlerin oportünistler ve pasifistler tarafından temsil edilmesi, sadece o fikirler zarar verir. Devrimciler, mevki ve rütbesi ne olursa olsun oportünist unsurlarla uzlaşmamalı, onları alaşağı etmede cesur olmalıdırlar. Ha-

ket zayıflamaktan korkmamalı, akşine küçükken ve zayıfken oportünizm mücadeleye daha da çok önem vermelidir. Devrimciler sürekli bir düzeltme hareketi sürdürmeli, tabandaki taze filizle birleşmeli ve oportünist kabuğu çatlatmalıdırlar. Devrimciler mikrobu gizlemekten kesinlikle kaçınmalıdırlar. Çünkü mikrop, ölmekte olan hakim sınıflara aittir. Biz ise hayat dolu proletaryanın evlâtlarıyız. Devrimci hareketin taze kan alması, bayatı atmadaki kararlılığına bağlıdır.

İstanbul'dan C. Topkara

Arnavutluk Emek Partisi Tarihi - 1

«Arnavutluk Emek Partisi Tarihi», JEP Merkez Komitesi'ne bağlı Merkez-Leninist okullarda Enstitüsel tartışılan hazırlanmış ve Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'ne onayla yayımlanmıştır.

BORA yayınları

Genel Dağıtım: TÜRK-DA, Saadet İş Hanı No: 1/405, Cankaya / ANKARA

1975 TL

Yeni Bulgar çarlarıyla değil, diğer Balkan ülkeleriyle birleşelim

**Yarın,
«Elektriği
keserim»
diye
tehdit edecek**

MC faşistleri, on milyar liralık Sovyet kredisini aldıktan sonra, Bulgaristan'dan satın alınan elektriğin şalterini de indirdiler. Artık Türkiye'de bir çok fabrikanın çarkı Bulgaristan'dan gelen elektrikle dönecek. Bilindiği gibi Bulgaristan, Sovyetler Birliği'nin Balkanlardaki ileri karakolu durumundadır. Doğu Avrupa revizyonist klikleri içinde Bulgar revizyonist kliği, Brejnev revizyonistlerine en sadık olanıdır. Bulgar Başbakanı Jivkov, «Rusya ile yüzyıllardır beraberiz» sloganını ortaya atarken bir gerçeği dile getirmiştir. Bugün Bulgar revizyonistleri ile Brejnev arasındaki beraberlik, eski Rus çarları ile Bulgar kralları arasındaki beraberliğin aynısıdır. Lenin ve Dimitrov'un proleter devletlerini yıkan, Rus ve Bulgar revizyonistleri eski çarların Akdeniz'e inme emellerini dirilttiler.

Kıbrıs olayları sırasında, Bulgar revizyonistleri, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bulanık suda balık avlama çabalarına hizmet ettiler. Türkiye'nin birinci müdahalesi sırasında Yunan sınırına asker yığarak Yunanistan'ı tehdit ettiler. Aynı zamanda Türkiye'ye, Yunanistan'la savaş halinde Bulgar hava alanlarını kullanabileceğini el altından duyurdular. Daha sonra, Yunanistan'a el uzattılar ve Türkiye ile savaş halinde, Yunanistan'ın kendileri açısından emniyetle hareket edebileceğini söylediler. Şimdi gene Türkiye'ye el uzatıyorlar.

Türkiye, Balkanlarda sosyal-emperyalizmin ileri karakoluyla değil, diğer Balkan ülkeleriyle dostluk kurmalıdır. Sosyal-emperyalizmin tehdidi altındaki Romanya, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk ülkemizin ger-

çek dostlarıdır. Türkiye, iki süper devlete karşı bu ülkelerle sağlam bir dostluk kurmalıdır. Bağrında yeni Rus Çarlarını besleyen yeni Bulgar Çarı Todor Jivkov'a karşı uyanık olmak, bütün Balkan ülkelerinin ve bizzat Bulgar halkının yararına. Yunanistan'a karşı Bulgaristan'la yakınlaşma çabaları, sosyal emperyalistlerin yayılmasından başka bir amaca hizmet etmez.

Biz devrimciler, ilke olarak yardıma karşı değiliz. İki süper devletin tahakküm ve baskılarına karşı, dünya ülkelerinin birbirlerine yardım etmesinden yanayız. Bu yardımın, ülkelerin bağımsızlık ve egemenliğini zedelememesi, eşitlik temelinde olması, karşılıklı yarar sağlama temel ilkeler olmalıdır. İşte bu ilkelere uymadığı için, biz iki süper devletin sahte «yardımlarına» karşıyız.

Gerek 10 milyarlık Sovyet kredisi, gerekse verilen elektrik, yarın Türkiye üzerinde bir baskı ve tehdit aracı kullanılacaktır. Sosyal-emperyalistler, yarın belli isteklerini Türkiye'ye dayatmak için, «krediyi ve elektriği keserim» tehdidine başvuracaktır. Sovyetler Birliği'nin, aç gözlü bir tefeci olduğunu, verdiği sahte «yardımları» ülkelere hükmetmek için kullandığını, bu sözde «yardımın» tadına bakanlar çok iyi bilmektedir.

ABD emperyalizminin sahte «yardımının» sonuçlarını gördük. Bu sefer de yakamızı diğer süper devletin ellerine teslim etmekte halkımızın yararı yok, zararı vardır.

Yurdumuzun ekonomisi, özellikle enerji üretimi, kendi gücümüze dayanmalıdır. Aksi halde Türkiye yüzyıldan beri olduğu gibi, c

«Biz Bulgar halkının iyiliğini istiyoruz. Bulgar halkı geçmişte olduğu gibi bugün de dostumuzdur. Ancak bu dostluk bugün gölgelenmektedir ve suç bizim değildir. Bulgar halkı uyanmalıdır, çünkü yöneticileri Bulgaristan'ı Sovyet sosyal-emperyalizminin gerçek bir sömürgeci haline getiriyorlar. Moskova yöneticileri ve onların Todor Jivkov yönetimindeki Bulgar fesatçıları, Bulgaristan'ı ülkelerimize karşı kullanılacak askeri bir üs haline getirdiler. Sovyetler, Bulgar halkını halklarımıza karşı kurbanlık koyun gibi atese sürmek istiyorlar. Todor Jivkov ve kliği, Sovyetler'in elinde, Yugoslavya, Arnavutluk, Yunanistan, Türkiye ve diğer ülkelere karşı tehlikeli provokatörler haline geldiler.

Eski çarların rüyaları'na yeni Rus-Bulgar çarlarının emelleri tıpatıp aynıdır ve büyük Bulgaristan hayali pesinde koşan Todor Jivkov, «Rusya ile yüzyıllardır beraberiz» sloganını laf olsun diye ortaya atmamıştır. Bulgar halkına sözümüz şudur: Dostluk dostluktur ve biz, yüce Dimitrov'un Bulgar halkıyla dostluğumuza sadıqız. Ama bu dostluğun kanunları vardır. Bulgar halkı bağrında eşkiyalar beslediği ve bunların kendi topraklarından bize saldırılarına göz yumduğu takdirde, bu samimi ve tertemiz dostluk sona erecektir.»

ENVER HOCA

emperyalist efendinin kucagından diğerinin kine atılmaya devam eder.

Halkımızın talebi, esas olarak kendi gücümüze dayanan, bağımsız ve milli bir ekonomidir. Ülkemiz üzerinde, ilerde tahakküm ve tehdit aracı olacak sahte «yardımlara» karşıyız.

Bağımsız bir milli ekonomi kuracak olan halkın devrimci iktidarı için mücadele edelim!

Ne Amerikan doları, ne Sovyet rublesi! Emekçilerin bağımsız Türkiye'si!

Yurtseverler seslerini yükseltiyor:

ILHAN SELÇUK

Bir gecede gömlek değiştiren bu yılanlar, bakarsın bir günde Amerikan uşaklığından Rus uşaklığına transfer edip Türkiye'nin gerçek yurtseverlerini -dün Amerika'ya ihanetle suçladıkları gibi- bu kez Rusya'ya karşı direnmekle suçlayabilirler.

(Cumhuriyet, 31 Temmuz 1975)

ILHAMİ SOYSAL

Ama gördüler ki, (Amerika ve Rusya) geçen yıllar içinde dünyada yeni güçler belirlemekte, yeni görüşler gelişmektedir. Ortaya ister istemez kabullenmek zorunda oldukları bir Çin çıkmıştır. Sömürüye başkaldıran ve kanlı savaşlar verip ulusal bağımsızlıklarını sağlayan «Üçüncü Dünya» ülkeleri çıkmıştır. Bunlar o-

lur olmaz isteğe boyun eğmemektedirler. Direnmektedirler...

İşte dünya egemenleri, Sovyetler ve Amerika, bu gerçekleri gördükleri içindir ki şimdi yeni pazarlıklar, yeni hesaplar arındadırlar.

... Bir kucaktan başka bir kucığa doğru itilmek isteniyoruz. Olar bu. Dikkatli olalım da, kendi ayaklarımızın üstünde duralım. Amerika-lıardan sonra bir de Rusların kucığına oturmayalım.

(Yeni Ortam, 31 Temmuz 1975)

AHMET KAHRAMAN

Dünyayı çıkarları için parselliyen başka ülkeleri iligine dek sömürerek zenginliklerini ülkelere taşıyan bü-yüklerin hegemonyasına paydos.

(Yeni Ortam, 29 Temmuz 1975)

ECEVİT - ÇAVUŞESKU ORTAK BİLDİRİSİNDEN

● Şimdi zaman, ne kadar güçlü olursa olsun, hiç bir devletin başkaları üzerinde egemenliğine yer bırakmayan bir yeni dünya düzeni kurma yolunda işbirliğinin zamanıdır.

● Adalet ve özgürlük ilkelerine bağlı olmak, barışçı olmak ve her türlü emperyalizmi, sömürgeciliği ve sömürücülüğü reddetmek, böyle bir işbirliği için gerekli ortak zemini sağlamaya yeterlidir.

● İsrail'in 1967 savaşında işgal ettiği topraklardan çekilmesi, Filistin mültecileri sorunun Filistin halkına kendi bağımsız devletlerini kurmak hakkının tanınmasıyla çözülmesi.

● İki taraf, büyüklüğü, ekonomik gücü ve sosyal düzeni ne olursa olsun,

her devletin öteki devletlerle olan ilişkilerinde, dünyaca benimsenmiş ulusal bağımsızlık, egemenlik ve hak eşitliği, iç işlerine karışmazlık ve karşılıklı yarar ilkesine saygılı olması zorunluluğunu belirtmişlerdir.

● Bugünkü koşullarda, bütün devletlerin ve bütün ulusların ülkeler arasında bulunan büyük ekonomik farklılıkları gidermek, devletler arasındaki ilişkileri eşit ve haklı yeni bir temele oturtmak... bütün ulusların kendi ulusal kaynaklarına egemen olmalarını ve bunları kendi bağımsız, ekonomik ve sosyal kalkınmalarına yöneltmek hakkını sağlayacak yeni bir siyasal ve ekonomik uluslararası düzen kurmak yönündeki çabalarını birleştirmeleri gereğini belirtmişlerdir.

MEM-DER'İN BİLDİRİSİ: İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BİRLEŞELİM

Memurlar Derneği (Mem-Der) bir bildiri yayınlamaya ABD emperyalistlerinin Türkiye'de uyguladığı baskı ve tahakkümü protesto etmiş ve Türkiye'nin yerinin iki süper devlete karşı Üçüncü Dünya ülkelerinin safı olduğunu belirtmiştir.

Bildiride şöyle denmektedir:

«Günümüzde iki süper devlet olan ABD ve Sovyetler Birliği dünyanın her yanında tahakküm peşinde koşmakta ve yayılma siyaseti izlemektedir. Bütün geri kalmış ülkeler iki süper devletin ekonomik, siyasi ve askeri baskılarına hedef olmaktadır. Birçok geri kalmış ülke iki süper devlete karşı bağımsızlığını korumak için mücadele etmekte ve bu amaçla birleşmektedir. Türkiye'nin menfaatleri onun her iki emperyaliste karşı birleşen Üçüncü Dünya ülkeleri safında yer almasını ve iki süper devlete karşı tarafsız, bağımsız ve bloklar dışı bir dış politika izlemesini gerektirmektedir.»

Yurdumuzun bağımsızlığı iki süper devlete karşı kararlı bir mücadele vermekle sağlanır. Bugün bütün yurtseverlere düşen görev, bağımsızlığımızı yok eden NATO'dan, CENTO'dan ve emperyalist ekonomik örgütlerden çıkılması, ikili antlaşmaların feshedilmesi, yurdumuzdaki bütün yabancı üslerin kaldırılması, yabancı askerlerin çıkartılması için aktif bir şekilde mücadele etmektir.»

İKİ SÜPER DEVLET LANETLENDİ

Geçtiğimiz hafta pazar ve çarşamba günleri devrimciler iki süper devleti protesto etmişler ve ABD bayrağı ile üzerinde «Emperyalist Rusya» yazılı siyah bir bayrağı yakmışlardır. Bu anti-emperyalist gösteri sırasında şu sloganlar bağırılmıştır:

«Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun İki Süper Devlet», «Bağımsız, bloksuz Türkiye», «Kahrolsun Amerika» «Kahrolsun Sovyet Sosyal-emperyalizmi.»

FABRİKADAN KÖYDEN

SÖKE AĞALARI VE TSİP REVİZYONİSTLERİ YENİ TERTİPLER PEŞİNDE

Sazlıköylülerin direnişinden telâşa kapılan Söke ağaları direnişçi köylülere saldırarak ve diğer köylülere yayılmasını engellemek için yeni tertipler tezgâh ediyorlar. Direnişe katılan köylüler toplu halde karakola çağrılarak ifadeleri alınıyor. Fahri Tanman'a imzasız bir mektup yazılarak 1 milyon lira fide istendiği iddiasıyla Sazlıköyde jandarma gezdirilmeye başlandı. Sivil polisler köyde dolaşarak, yabancıardan hüviyet soruyorlar.

Ağaların yardımına ilk koşan yine TSİP revizyonistleri oldu. Revizyonistlerin Tüm-Tor-İş sendikası, Toprak-İş'in siyasetle uğraştığı için mahkemeye düştüğünü, bir sendikamın siyasetle uğraşmaması gerektiğini yayı-

yorlar. Bu yolla, ağaların köylülere korkutmak için kullandıkları komünizm düşmanlığı silahına sarılmaya çalışıyorlar.

İDGB: KIBRIS'DA İŞGALE NİHAYET ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BİRLİK

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği Kıbrıs'ın işgalinin birinci yıldönümünde bir bildiri yayınlamaya, Kıbrıs'daki işgalin son bulmasını ve Kıbrıs'daki bütün yabancı askerlerin geri çekilmesini istemiş, Türkiye'nin iki süper devlete karşı üçüncü dünya ülkeleri safında yer alması gerektiğini belirtmiştir. Bildiride şöyle denmektedir.

«Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halklarından başka kimse tayin edemez. Çıkartma için Türkiye hakim sınıflarına mo torize tümenler teklif eden, Bulgaristan üzerinden Kıbrıs'a saldırma fikrini veren sosyal-emperyalistlerdir. Onun işbirlikçisi TSİP revizyonistleri de patronlarının izinde çıkartmayı desteklemişlerdir.»

«Bir ülkeye dışardan barış, özgürlük ve bağımsızlık götürülemez!»

«Biz devrimciler, Kıbrıs'ın Rum ve Türk halklarının kendi kaderlerini tayin hakkını savunuyoruz. İki süper devlet, Türkiye ve Yunanistan'ı kendi tahakküm ve yayılma emellerine âlet etmek istiyorlar ve Kıbrıs'ı da bu amaçla kullanıyorlar. Halklarımız arasında düşmanlık körükliyorlar... Biz Türkiye

ile Yunanistan'ın savaşmalarına karşıyız. Her iki ülkeyi bu yolda felâkete sürükleyen emperyalist işbirlikçilerine karşıyız. Türk, Yunan ve Kıbrıs halklarının dostluğunu savunuyoruz. Biz Türkiyeli devrimciler olarak iki süper devletin emperyalist emellerine karşı mücadele ediyoruz. Yurdumuzun ve halkımızın menfaatleri ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmektir. Oysa bugün Üçüncü Dünya Kıbrıs'ı işgal eden Türkiye'yi tecrit etmiştir. Onlarla birleşmenin yolu Kıbrıs'ın bağımsızlığını tanımaktan, iş gale son vermektir.»

Çivril Devrimciler Haşhaş Eken Köylülerin Mücadelesini Bildiriyor:

SİZİN BU YAPTIĞINIZI BİZE DÜŞMAN YAPMADI

Çivril'in çevre köylülere haşhaş sökümüne karşı yiğitçe direndiler ve faşizmi lanetlediler.

Haşhaş tarlalarını sürmeye kalkan jandarmaların önüne dikilen ak saçlı bir nine, «Sizin bu yaptığınızı bize düşman yapmadı!» diyerek Amerikancı Cepheyi lanetledi.

Köylüler, «Bu tarlalar bizim mi yoksa Amerika'nın mı?» diye soruyorlar. «Biz Amerika'nın ne ettiğine karşıyor muyuz?» diyorlar.

Çivril'in pek çok köylülere haşhaşlarını sökmek için direndiler. Direnen 300'den fazla aile mahkemeye verildi. Söylendiğine göre her a-

iley 4000 lira para cezası ve hapis cezası verilecektir.

Amerikancı cephe hükümeti köylülere haşhaş ekiminden vazgeçirmek için elinden geleni ardına koymuyor.

2 dekar ekim yapan köylülerden, haşhaş kozaklarının toplanmasında ağır şartlara ve büyük zahmetlere katılmaları istenmektedir. Tarlalarda haşhaş kozakları hiç zedelenmeden bıçakla kesilerek teker teker toplanacak, daha sonra hiç zedelenmeden ortalarından ikiye kesilecektir. Eğer kozaklar zedeli ve ezik olursa kilosu altı liradan alınacaktır.

Köylüler «Hükümet bizi zora koşmaktadır. Bize bu kadar emek harcatacağına göre bize emeğimizin karşılığını versin. Hiç zedeleden, kırmadan kozak işlemek dantel yapmak, heykel yapmak gibi bir şeydir. Öyleyse kilosuna 100 lira vermesi gerekir» demektedirler.

Haşhaş ekicilerinin istekleri şunlardır:

Sınırsız haşhaş ekimi, kaçakçılığın engellenmesi için afyona kaçakçılardan daha fazla para verilmesi, haşhaş ekicisine yeterli kredi verilmesi, haşhaşları sökülmesi olan köylülere Amerika tarafından tazminat ödenmesi, mahkemeye verilen köylüler üzerinden en kısa zamanda mahkeme işlemlerinin kaldırılması.

HAKKARI'DE HALK, FAŞİST İKTİDARI LANETLEDİ

Hakkari'de halk, polisin faşist zulmüne karşı çıkmış

SHELL GREVİ

DEVİRİMCİ KURULUŞLAR SHELL GREVİNİN ERTELENMESİNİ PROTESTO EDİYOR

Diyarbakır Shell işçileri: Grevi erteleme kararını nefretle karşılıyor!

SORU: Hükümet direnişinizi neden erteleme kararı aldı?

CEVAP: Bu çok açıktır, yabancı şirketlerin kârı kendi vatandaşlarından daha önemlidir de ondan. Hükümet grevi ertelediği halde lokavtı ertelemiyor. Bu da işveren den yana olduğunu gösteriyor. Zaten işveren de hükümete güvendiği için uyumsuzluk çıkardı. Hükümet ona destek olduktan sonra kâr oranını niye düşürsün?

SORU: Yabancı petrol şirketlerinin hükümet tarafından desteklenmesini nasıl karşılıyorsunuz?

CEVAP: Nefretle karşılıyoruz. Bizim asıl direnişimiz yabancı petrol şirketlerinin sömürüsüne karşıdır. Yabancı petrol şirketleri millileştirilmeden sömürünün kalkmasına ve bizim kurtulmamıza imkân yoktur. SHELL Şirketi 15 yıldır Diyarbakır'ı sömürüyor. Ne getirdi? Hiç bir şey. Coğrafya kitaplarına bile yazmıyorlar Diyarbakır'da petrol çıkarıldığını. Sömürülerini gizleyebilmek için yapıyorlar bunu. Ama biz gerçekleri görüyoruz. Hükümetin onları koruması bizi yıldıramaz. Bir ay sonra tekrar grevdeyiz

SORU: Sizi destekleyen kuruluşlar var mı?

CEVAP: Bütün sendikalar destekliyor. Bunların hepsini eksiksiz yazın. Halkımız gerçekleri görsün.

SHELL Şirketinin bütün işyerlerinde ilân edilen grev hükümetin kararıyla bir ay ertelenmiştir. Bununla ilgili olarak Diyarbakır Devrimci Kültür Derneği yayınladığı bir bildiriye şöyle demektedir:

«Bugünkü hükümet icraatıyla işçiden, köylüden yana değil, emperyalizmder yana olduğunu ispatlamıştır. Petrol şirketlerinin isteğine uyararak petrole zam yapan hükümet, her geçen gün artan hayat pahalılığına karşı, ücretlerin artırılması için greve giden işçilerin grevini «devlet güvenliği» bahanesiyle ertelemiştir. Bundan bir süre önce zam isteyen bu şirketlerin devlete karşı yapmış oldukları üretimi durdurma kararında devletin güvenliği tehlikeye girmiyordu da, işçiler bu şirketlere grev yapınca mı giriyor?»

Diyarbakır'da Petrol-İş'e bağlı işçilerin SHELL şirketindeki grevinin ertelenmesi ile ilgili olarak Baştemsilci Feridun Türkmen'le konuştuk. Feridun Türkmen sorularımızı şöyle cevapladı:

SORU: Direnişe başlamanızın sebepleri nelerdir?

CEVAP: 7 aydır devam eden müzakerelerden hiç bir netice çıkmadı. İşveren taleplerimizden hiç birini kabule yanaşmadı. Biz SHELL işyerinde 300 işçi 35 bin varil petrol üretiriz. Yani bu şirkette 15 işçinin yapacağı işi bir işçiye yaptırıyorlar. Şirket bize hiç bir sosyal hak tanımıyor. Çocuklarımız hastalanıp ölüyor, hastaneye götürmüyoruz. Sosyal Sigortalar bakmıyor. Zenginlerin çocuklarına kredi verip Avrupa'da okutuyorlar. İşçi çocukları hiç bir krediden yararlanamıyorlar. Sosyal tesisler yapılıyor, bunların hepsinden bir avuç işveren temsilcisi yararlanıyor. Bazı işçilere sınırsız krediler, avanslar verip, bizden ayrı tutuyorlar. Herkese eşit davranılmasını istiyoruz.

SORU: Talepleriniz nelerdir?

CEVAP: 60 lira ücret istedik. Ayrıca sosyal taleplerimiz de var. Çocuk okutma parası ve ikramiyelerin artırılmasını istiyoruz. İşveren sadece 35-40 lira ücret artışını kabul eder görünüyor. Sosyal taleplerimize ise hiç yanaşmıyor.

ve «Katil iktidar» diye bağırarak karakolu basmıştır. Hakkari'de Karayolları Bölge Şefi Şahap Levent karakola çekilerek polis tarafından ağır bir şekilde dövülmüştür. Şahap Levent'in kanlar içinde olduğunu gören Hakkari halkı galeyana gelmiş ve hükümet konağını sarmıştır. Polis karakolunu basarak taşıyan halk daha sonra yürüyüşe geçerek «Katil iktidar, Kahrolsun faşizm» diye bağırıştır.

● PROFİLO'DA PATRONLA SENDİKA AĞALARI İŞBİRLİĞİ HALİNDE

Mecidiyeköy Halk Birliği İstanbul Profilo fabrikasından 10 kadar işçinin atılması karşısında bir bildiri yayınlamış ve Maden-İş'in sendika ağalaı ile Profilo patronunun işbirliğini ortaya koymuştur:

«Geçtiğimiz Nisan ayında Maden-İş Sendikası yöneticileri Profilo'da grevi ertelemek için her yola başvurular. Sendika yöneticileri işçilere patronun çok şey istediklerini söylediler. Buna karşı çıkan temsilcilerin üyeliklerini askıya aldılar. İşçilerden ve temsilcilerden habersiz patronla toplu sözleşme imzaladılar. İşçiler sözleşmeyi tanımayarak greve başladılar. Bunun üzerine Maden-İş teşkilatlanma dairesi başkanı Şinasi Kaya, işçilere temsilcilerin görevlerinden alınmayacağına dair söz verdi. İşçiler işbaşı yaptılar.

Fakat bundan bir ay kadar önce Maden-İş yöneticileri kendilerine muhalefet eden bu temsilcilerin temsilciliklerini kaldırdılar. Arkasından da bu arkadaşları Maden-İş üyeliğinden attılar.

Böylece Maden-İş yöneticileri eski temsilcileri, Profilo patronunun önüne atıyor ve şu nu demek istiyordu: «Biz temsilciliklerini ve üyeliklerini kaldırdık. Hadi şimdi sıra sende. Sen de fabrikadan at da ikimiz de kurtulalım.» Nitekim temsilci arkadaşların üyelikleri kaldırılır kaldırılmaz temsilciler ve fabrikada önder durumunda olan diğer arkadaşlar üzerinde yoğun bir baskı başladı. Yöneticiler patronun arkadaşlarımıza yaptığı baskı ve tehditleri memnuniyetle seyrettiler. Sonunda 10 kadar arkadaşımız fabrikadan ayrılmak zorunda kaldı.

Sürekli işçi değiştirmek, bilinçli işiyi fabrikada barındırmamak Profilo patronunun yıllardan beri uyguladığı bir metottur. Bu işçi kıyımı bugün de aynı hızla devam ediyor. Son aylarda atılan işçiler, birçok defa sendikadan işçi kıyımına karşı koymalarını istediler. Sendika her seferinde sıkıyönetimi öne sürerek, panzerleri ileri sürerek işçileri korutmaya çalıştı.

Okuyucu Mektubu TSİP REVİZYONİSTLERİ HALKIMIZI KANDIRAMAZ

TSİP Revizyonistleri devrimcilere saldırı kampanyasını olanca güçleriyle sürdürmektedirler. Bu kampanyanın en son tekrarı Ankara'nın Siteler semtinde bulunan Ziraat Bankası matbaasında yapılmaktadır. Buradaki işçi ve diğer personel DİSK'e bağlı BASIN-İŞ'e kayıtlıdır. Revizyonist Basın-İş yöneticileri işçi düşmanlı tutumlarıyla işçi kardeşlerimize: «PDA'cuları bu işyerine sokmayın, fotoğraflarınızı çekerler, söylemediğiniz sözleri yazarlar ve ekmeğinizden olursunuz. Bir daha iş bulamazsınız. Aç, sefil ve işsiz kalırsınız.»

Ey Revizyonist hainler! Biz hiç bir zaman işçi kardeşlerimizi satmadık. Aynı işyerinde 1974 yılında yapılan grevde sizin gibi mücadeleyi kırmak için işçi kardeşlerimizi bölme-ye çalışmadık. Olanca gücünüzle fitne yapmanıza rağmen işçi kardeşlerimizin birliğini bozmadınız. Direniş sonuna dek sürdü. Halkımızın mücadelesini bir avuç hain kıramaz.

Kahrolsun TSİP hainleri!...
Sendika ağalığına son!
Kahrolsun Revizyonizm,
faşizm, emperyalizm!
Aydınlıkevlerden bir
Devrimci

Profilo işçisi Maden-İş'li sendika ağalarının şimdiye kadar patronla yaptığı işbirliğinin hesabını sormalıdır. İşten çıkarmalara topluca karşı koyalım!»

● KÜTAHYA SODA FABRİKASI İŞÇİLERİ İKİ AYDIR ÜCRETLERİNİ ALAMIYORLAR

Şafak Kimya Sanayi Anonim şirketine ait Soda fabrikasında patron, 19 Mayıs'ta işi durdurmuş ve o günden bu yana çalışan işçilere ücret ödememiştir. Patron, işçilerin bağlı bulunduğu Atom-İş Sendikasının toplu sözleşme çağrısına uymamıştır. Bunun üzerine Atom-İş Sendikası grev kararı almıştır. Ancak patron, fabrikanın faaliyetlerini durdurduğu için grev kararı uygulanmamaktadır.

Patron, fabrikadaki 30 civarındaki işçiden 25'inin işine son verdiğini bildirmiş ve geri kalan 5 işçiye fabrikayı bekleme görevi verdiğini söylemiştir. Patron, ücretlerini isteyen işçilere «ya istifa eder çeker gidersiniz, ya da üç ay daha beklersiniz» demektedir.

Patron, faşist komando sü-rülerini sendika lokalinin ya-

nındaki AP II Teşkilâtına doldurarak sendikayı baskı altına almaya çalışmaktadır. Ancak işçiler bütün başkaları göğüslemeye kararlı olduklarını söylemektedirler.

● SIKIYÖNETİM TRT GREVİNİ YASAKLADI

DİSK'e bağlı Yeni Haber İş Sendikasının TRT işyerlerinde ilân ettiği grevin uygulanmasını Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı yasaklamıştır.

Sıkıyönetim Komutanlığı grevi «toplum yaşantısını etkileyeceği, kamu düzeni ve genel güvenlik açısından sakıncalı durumlar husule getirebileceği» gerekçesiyle yasaklamıştır.

İşçilerin mücadelesi Sıkıyönetimin uydurma gerekçeleriyle durdurulamaz.

● ISPARTA HALK BİRLİĞİ KURULDU

Isparta'da İssizlik ve Pahalılığa Karşı Halk Birliği Derneği kurulmuştur. Birlik kuruluş bildirisinde şunları belirtmiştir:

«Bir avuç büyük para babası ve toprak ağası, kârlarına yeni yeni kârlar katarken, emekçi halkımız, açlığın, işsizliğin, pahalılığın ve zulmün altında eziliyor...»

«Yurdumuzda işçiler, en doğal hakları olan greve gittiklerinde karşılarında MC hükümetinin polisini ve Ülkü Ocaklarının komandolarını buluyorlar. Toprak isteyen köylüler, karşılarında komando dipçisi buluyorlar..»

«Yaşasın halkımızın haklı mücadelesi!

«Yaşasın bağımsız ve blok-suz Türkiye!»

● SİNOP ABD RADAR ÜSSÜNDE GREV

Sinop'da Amerikan Radar Üssünde Savaş-İş Sendikası'na bağlı 330 işçi çarşamba gününden itibaren greve başlamıştır. Amerikan Boeing Şirketi ile Savaş-İş Sendikası arasında devam eden görüşmeler anlaşmazlıkla sonuçlanınca ve Amerikalı işveren uzlaştırma kurulu kararını reddedince işçiler greve başladılar. Savaş-İş Genel Başkanı Selâhattin Gök dağ şöyle demiştir:

«Amerikalı işveren işçiye her şeyi çok görmektedir. İşçi sınıfının mücadele ile neler elde edebileceğini Amerikalı işverene göstereceğiz. Mücadelemiz işçi sınıfının genel mücadelesinin bir parçasıdır... MC hükümetinin ABD üsleri konusunda içinde bulunduğu çıkmazdan güç alan işverenin sarı Harp-İş'e verdiği hakkı vermemekte direnmesinin gerçek sebebi yerel devrimci sendikaları çöktürmek çabasıdır.»

Sinop Radar Üssünde grev yapan işçiler dün üsse malzeme getiren iki treyler ve üç kamyonu üsden içeri sokmamışlardır.

ÇAMGAZ İŞÇİLERİ YÜRÜDÜ

İş güvenliği ve sendika hürriyeti için mücadele eden İstanbul Demirkapı'daki Çamgaz işçileri 30 Temmuz günü direnişlerini bütün halka duyurabilmek için Vilâyetin önünde bir basın toplantısı düzenlediler. Polis, Çamgaz işçilerinin bu basın toplantısını zorbalıkla engellemeye kalktı. Fakat Çamgaz işçileri polisin tehditlerine boyun eğmediler, getirdikleri sazı çaldılar. Daha sonra işçiler bir yürüyüş yaparak patron ve polis baskısına pavyos dediler.

Çamgaz işçileri: «Köleliğe son!»

Onuzbeş gündür direnen Çamgaz işçileri ile konuş-tuk.

— Fabrikadaki çalışma şartları nasıldı?

— Çok kötü şartlar altında çalışıyorduk. İş güvenliğimiz yoktu. Patron her an işçi atıyordu. Ücretler çok düşüktü, patronun canı istediği zaman para alabiliyorduk. İş kazalarını önleyici hiç bir tedbir yoktu. Elektrik kabloları açıkta dolaş-ıyor. Parmakları kopan bir arkadaş senelerdir mahkemelerde uğraştırılıyor. Bu arkadaş patronun tazminat istediğinde, patron «Size para vereceğime köpeğime et alırım,» dedi. Hele şunun dediği lâfa bakın. Fırındaki zehirli gazlar ve kaynak gazlarından zehirlenen arkadaşlar için yoğurt istediğimizde «Size yoğurt yerine kezzap vereceğim» dedi. Angarya çalışıyorduk, kaynakçıyı prese, presçiyi fırına, makasçıyı boyahaneye veriyordu, bu yüzden iş kazaları artı-yordu. Patron bize küfrediyor ve baskı yapıyordu. Anlıyacanız bizi köle gibi çalıştırıyor. Bu zulüm ve sömürüden kurtulmak için sendikalaşmaya karar verdik.

— Nasıl sendikalaştınız?

— Önce kendi aramızda birliği sağladık. Ardından Maden-İş'e başvurduk. Fakat Maden-İş bizi kabul etmedi. Maden-İş yetkilileri, «orası karanlık, biz o patronla uğraşamayız» dediler. Bunun üzerine Çağdaş Metal-İş'e başvurduk. Patron bizim sendikal çalışmalarımızı öğrenmiş, arkadaşlarımızı beşer onar atmaya başladı. 85 kişilik fabrikada 35 kişi kaldık. Patron birliğimizi bozmak için önder arkadaşlarımıza el altından para vermeye kalktı. Ama bunların hiç biri sökmedi, sendikamız yetki aldı.

— Direnişe başlamanıza ne-ler sebep oldu?

— Toplu sözleşme sırasında patronun üretimini düşük olduğunu söyledi ve hiç bir talebimizi kabul etmedi!

Halbuki sendika tarafından yaptırılan tesbit sonucu üretimin iki misli olduğu ortaya çıktı. Bu sefer patron üçü temsilci olmak üzere 9 arkadaşımızı işten attı. Biz de arkadaşlarımızın geri alınması için direnişe başladık.

— Patron direnişi kırmak için hangi yollara başvuruyor?

— Demirden bir yumruk gibi patronun karşısına dikildik. Patron bizi böyle görünce ürktü. İçimizden adam satın almaya kalktı. Fırsat vermedik. Dışarıdan işçi getirdi. Dışarıdan gelen arkadaşlar da yanımızda saf tutarak çalışmadılar. Şimdi ise içerdeki paramızı vermeyerek, bizi aç susuz bırakıp direnişimizi kırmaya çalışıyor. Ama biz açlıktan korkmuyoruz. Zaten yarı aç yarı tok yaşıyoruz.

— Bölge çalışma, sıkıyönetim, polis ve savcılık ne diyor?

— Bölge çalışma evraklarımızı geciktiriyor, polis arkadaşlarımızı çeşitli defa karakola çektiriyor. Savcılık hiç bir müracaatımıza cevap vermedi. Bölge Çalışma müdürlüğünün kararı olmasına rağmen patronun içerdeki paraları vermemesi üzerine sıkıyönetime başvurduk. Sıkıyönetim, biz buna karışmayız dedi. Ya biz bunu patrona yapsaydık ne olurdu diye sorduğumuzda «O zaman sizi tutuklardık» dediler. Evet bu «İşçiye sıkı, patrona gevşek» yönetim!

— Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Hiç bir kuvvet bizi mücadelemizden döndüremez. Biliyoruz ki mücadelemiz halkımızın mücadelesinin bir parçasıdır. İşçiler, devrimci ve demokratik kuruluşlar bize daha fazla destek olurlarsa mücadelemiz güçlenecektir.

Kahrolsun sömürü ve zulüm düzeni.

Lokavt hak olamaz. Sıkıyönetim kalkmalıdır.

SOSYALİZM EMEKCİLERİN HAYATINA NE GETİRİYOR

Yeni Çin'de Halk Polisi

Yeni Çin'de Halk Polisi, halkın hizmetkârı ve koruyucusudur. Halk polisi, içte ve dıştaki sınıf düşmanlarıyla mücadele eder, köy ve şehirdeki halkın güvenliğini sağlar, proletarya diktatörlüğünü ve sosyalizmi savunur.

Eski Çin'de polis, sömürücülerin emrinde halk kitlelerini ezerdi. Yeni Çin'de ise Halk Polisi, Çin Komünist Partisi ve halkçı hükümetin önderliğinde, sömürücülere ve gericiilere darbe indirmekte, halk düşmanlarını cezalandırmakta, emekçi halkın mutluluğu ve refahı için çalışmaktadır. Devrimden sonra, Halk Polisinin de mücadelesiyle Çin'de afyon, kumar ve fuhuş tamamen ortadan kalkmıştır. Eski Çin'de aşağılanan ve manevî bakımdan yaralanan kadınlar, fuhuşun ortadan kalkmasıyla çektikleri bu cehennem azabından şimdi kurtulmuşlardır.

Halk Polisi, sosyalizmin kuruluşunu baltalama faaliyetlerine karşı mücadele eder ve proletarya diktatörlüğünün uygulanmasına hizmet ederek emekçi halkın menfaatlerini korur. Halk Polisi, halk yığınlarına dayanarak bir avuç halk düşmanına, katillere, haydutlara karşı mücadele eder, casusluğa, hırsızlığa, trafik suçlarına ve diğer suçlara karşı halk kitleleri içinde sürekli bir propaganda çalışması yürütür ve kitleleri bu suçlara karşı mücadeleye seferber eder.

Halk Polisi, devamlı araştırma ve incelemelerde bulunur. Düşmanla halk arasındaki çelişmelerle, halkın kendi içindeki çelişmeleri

doğru olarak ayırır. Bir avuç sınıf düşmanına darbe indirir, halka ise daima dostça davranır, namuslu ve dürüst insanlara hiç bir zaman za-

rar vermez. Halk Polisi, halk kitlelerine karşı ikna yöntemini kullanır, suçları propaganda ve eğitim yoluyla önler ve yok eder. Bu

yönde halk kitlelerinin bilinçli eylemini yaratır. Bütün bu çalışmalarında Halk Polisi, halk kitleleriyle sıcak ve samimi ilişkiler kurar, halka hizmet etmeyi görev bilir.

Pekin'de oturan emekli bir işçi, eski polisle Halk Polisi arasındaki farkı şöyle anlatmaktadır:

«Eski Çin'de polis, fakirleri ve emekçileri eziyor ve dövüyordu»

Eski Çin'de çek-çek arabası çekekerek yaşamaya çalışırdım. Bir defasında polis, üstüme saldırarak bin bir zahmetle kazandırdığım parayı elimden aldı. O zaman bizim gibi fakirler, efendilere hizmet ederdi. Şimdi ise emekçiler devletin efendisi oldu. Şimdi Halk Polisi, biz emekçilere yardım ediyor, bizimle ilgileniyor ve halka yol gösteriyor.»

Okuyucu mektubu

Yeni Çin'in efendisi yüz milyonlarca emekçidir

10-15 gün önce Moskova radyosunun Türkçe yayını dinliyordum. Bütün hiddetle büyük devrimci Mao Zedung'a ve Halk Çin'ine saldırdı. Ama söyledikleri şeyler, onların revizyonist yüzünü açığa çıkarıyordu.

Moskova radyosu özetle şöyle diyordu:

Bugün Çin'i okuma yazması bile olmayan Maocu kara cahiller yönetmektedir. Bunlar Mao'nun fikirlerine körü körüne inanmaktadır. Meselâ falanca şehirde bir milyon silâhlı milisin diktatörlüğü vardır. vs. vs.

Kendi kendime ne güzel diye düşündüm. Bir milyon silâhlı emekçi, bir şehrin yöneticisi olmuş. Moskova radyosu, «Karacahil» diye bu bir milyon silâhlı emekçiyi suçluyordu. Tabii suçlayacak. Kapitalist ve revizyonistler isterler ki, bir avuç insan milyonlarca emekçi üzerinde diktatörlük sürsün. Biz ise, tam tersini istiyoruz. Milyonlarca emekçi, bir avuç sömürücü ve mevki düşkünü üzerinde proletarya diktatörlüğü uygulamalıdır. Sosyalizm döneminde, sömürücülere ve mevki düşkünü revizyonistlere göz açtırmamak gerekir. Yoksa o ülke, Sovyetler Birliği gibi, burjuva diktatörlüğüne ve emperyalizme döner. Devrimci bir iktidarın tek garantisi, proletarya diktatörlüğünde ısrar etmek, emekçi yığınları Marks, Lenin ve Mao'nun fikirleriyle silâhlandırılmaktır. Tabii tüfek cinsinden silâhlar da, işçi ve köylülerin elinde olmalıdır ki, revizyonistler ülkeyi kapitalizme geri götüremesinler.

İsmi anıyamadığım şehirde, bir milyon milisin Mao'nun fikirlerine inandığını ve elde silâh sosyalizmi savunduğunu duyunca içim iyice ferahladı. Moskova, emekçilere «cahil» diyor. Oysa emekçiler ariftir, hayat mektebinden yetişmiştir. Hele Marks, Lenin ve Mao'nun fikirlerini kavrayınca, emekçilerden daha büyük bilginler olabilir mi? Moskova da bundan korkuyor. Onlar Çin'de de Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi, revizyonist burjuva diktatörlüğü kurulsun istiyorlar. Ama yağma yok, milyonlarca «karacahil» dedikleri emekçi, bir ellerinde kazma kürek, diğer ellerinde tüfek ve kafalarında Mao'nun fikirleriyle onların hayallerini kursaklarında bırakacaktır.

Moskova radyosunun yayın yaptığı günlerde, Yeni Ortam gazetesinde çıkan iki yazı beni iyice aydınlattı. Bir kadın dokuma işçisi ile bir yoksul köylü Çin'de Başbakan Yardımcısı imişler. Yöneticiler de milyonların içinden geliyor ve onlardan biri olarak çalışıyor.

Biz de yurdumuzun milyonlarca emekçi tarafından yönetildiği bağımsız bir ülke olmasını istiyoruz. O zaman bu vatan, emekçiler için cennet olacaktır. Emegiyle yaşamaya razı olmayan faşistler ve revizyonistlere ise fırsat verilmemeli, işçi ve köylülerin yumruğu tepelerinden ek-sik edilmemelidir.

İstanbul'dan bir okuyucu

Halk Polisi, bugünkü Çin'de toplu üretim çalışmasına katılır. Yani tarlalarda ve fabrikalarda çalışır. Böylece halkla kaynaşır ve emeğin değerini kendi hayatıyla da kavrar. Halk Polisi, ihtiyaçlara, çocuklara, düşkünlere ve sakatlara yardım eder. Halkın kaybettiği yakınlarını ve eşyalarını bulur. Halk polisi, kitlelerle bağlarını daima canlı tutar ve geliştirir. Bir defasında Halk Polisi, Hong Kong gümrüğünde bulunan kıymetli bir çantanın sahibini, ta Çin'in güneydoğusundaki Fugien eyaletindeki bir Halk Komününde bulmuş ve çantayı sahibine teslim etmiştir.

Halk Polisi, yılbaşı ve ilkbahar bayramlarında halka hesap ve rapor verir, halkın eleştirisi ve tepkilerini alçak gönüllülükle dinler. Halk kitleleri, polisi serbestçe eleştirir. Halk Polisi bu eleştiriyi-özeleştiriyi çalışması içinde, faaliyetini geliştirir, kitle bağlarını kuvvetlendirir, halkçı hükümetin politikasını halka kavratır ve aynı zamanda halktan öğrenir.

Böylece Halk Polisi, halk düşmanlarının korktuğu bir savaşçı ve halkın sevdiği bir hizmetkâr olarak görevine devam eder.

Pekin Radyosundan
kısaltılarak alınmıştır.

